

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Manuscripta Rhenaugiensa - Cod. St. Blasien 33 bis 37

[Pars IV] - St. Blasien 36

Rusconi, Bernhard

[Südschwarzwald, St. Blasien u.a.], [2. Hälfte 18. Jh.]

Bernhard Rusconi, Materialien zur Geschichte Rheinaus und St. Blasien

[urn:nbn:de:bsz:31-46582](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-46582)

Litt. A.

Diplomata, Bullae, Dotationes,
Concambia, aliq̄s littere, a
Restauratiōe usque ad
annum. 1790.

compilata
abs
Reverendissimo Domino D^{no}
Bernardo
Rusconi
Abbate Monasterii
qui
decessit e vita die 28va Aug:
1753.

C. A. R. I. S. P.

Faint, illegible handwriting at the top of the page.

Faint, illegible handwriting in the upper middle section of the page.

Faint, illegible handwriting in the middle section of the page.

Diplom
mes, l'ona
Monsieur
Ex
Jan. laudat
congru
Pete la
lester m
logia, et aut
paul in exam
autem i de cog
Dignitas in
la m d m
huc dicitur
fipius. hich

Wol
nei non ipse
gia nuncup
fugone in
Dionas, et re
can. Deprec
quendam M
Wolte dicitur
in profano
confirmari
bram electio
paterum
Signum
Regis. Ad
Ginadi. huc

+

J.

Diplomata, Bulla, Dotati- Abbates.
ones, Concambia, aliq̄s Historiam
Monasterij. Henriciensis concernentia.

Ex Chartario.

Sam. Saeculo XII, ad eoḡs ante 600 annos
conscripto

Nota tamen hoc Chartarium, pluribus
scelere mendis: ita, ut subinde nota Chrono-
logica, et authentica vix combinari queant,
noul in examine patefiet. Compilerator
autem iste collegit in Aumenta Monasterij,
dige h̄it ea in Seriem añorum, noul melius
sibi videbatur; deniq̄. Audis juvandi, pot-
teros adjeit annos incarnationis, Sumi Pon-
tificisq̄: licet. Saevius in hoc erraverit.

N. J.

Wolvenus, cuius Pater, et Avus
nec non ipse quoddam Coenobium Rinau-
gia nuncupatum in Alemannia in pago
Furgowr in comitatu Adalhalmi oblaude,
Divinas, et regulares Disciplinas construxe-
rant. Deprecatur Eudovicum, ut Monachum
quendam **GOZBERTUM**, quem idem **Gozbertus**
Wolve a fratribus, et a se electum dixerat,
in profato loco abbatem constitueret, et
confirmare: quod et fecit Eudovicus li-
beram electionem Abbatis, et Advocati in
posterum relinquens fratribus

Signum Dni. H. Eudovicus glorios.^{mi}
Regis. Adalbertus Subdiaconus ac vicem
Gimaldi Archicapellani recognovi.

2.
Et data est ab Incarnatione Dni DCCCXII
Indictione XV. a. Regni Domini H. Ludewici
Regis X. anno v. Pontificatus Leonis III. Papa
Actum Moguntia coram multis Principibus
in generali concilio feliciter. Amen.

N. 2.

Rinloz tradit res proprietatis
suae in villa Touchirunga in pago Cleggowe
pacto commutationis cum consensu comitis Goz-
berti, et fratrum Monasterij, quod dicitur
Rinaugia, vicibus percipiendis, quae Mona-
sterium habuit in Arpegowe in villa Lezzeln-
heim. Haec autem commutatio facta est
a. ii. H. Ludewici Regis. i. Sergij P. ii.

N. 3.

Thieto Presbyter cum manu Advocati
sui Arhulsi tradit Monasterio agrum in villa
Batzmüdingen, cui contra Gozbertus Co-
mes, et Abbas ejusdem Monasterij una cum con-
sensu fratrum in eadem villa agrum perse-
pualiter percipiendum dederunt.

Actum a. Regis H. Ludewici XI. Mense
Majo III. Nonas, Die Jovis in pago Surgowe,
juxta villam, quae dicitur Richelunga in
comitatu Adelberti, et coram multitudine
Procerum, et Testibus idoneis. a. vi. Leonis
Papae IV.

Gozbertus

N. 4.

Meginhart Presbyter tradit Mo-
nasterio, quod quum in termino Mettingen de
hereditate materna tam terris, quam ani-
mabus, sylvisque mancipiisque habere visus est,
reservata sibi ad dies vite sustentatione.

Actum ad Mettingen in ipsa curia, quam
tradidi XII. Kl. Sept. regnante H. Eudewrio
a. i. Benedicti Papae III.

N. 5.

Lantfrith tradit proprietatem su-
am in villa Alaffin in abegowe Mona-
sterio Rinaugia sub Antwarth abbate
dicti Monasterii

Antwarth

actum ad Nuechilichum coram multis
testibus XI. Kl. ab. Die Dominico, regnante
Rege Eudewrio.

N. 6.

Sigemar vir quidam nobilis sub
confirmatione tradit ad monasterium Rinau-
gia cellam, quae dicitur Alba, quae sita
est in pago Alpigowe ad habiliendum inibi
servitium Sanctae Mariae.

Ad ponat, prior
Numero.

Presente ipso, et filio suo nomine vic-
there annuente Domino Wolvone eiusdem loci
hereditario tutore. Sub Rege Eudewrio
a. i. Nicolai PP.

N. 7.

Swab Presbyter tradit omne,
quod in vivo, et termino in pago Alpigowe

CCCCII
4 Eudewrio
is IIII Papae
ri nixibus

ictatis
Cleggowe

miks Gog
Diichur
na Mona-
tezzeln
Cata et
P. II.

Ad vocati
um in villa
Berfus lo-
ra cum con-
m perpe.

VI. Monte
go furgowe
helinga in
muchi hunde
VI. Leonis

47
ad Waltchileum habet, tam terras, quam
adificiis, mancipiis, & de monasterium, quod
dicitur Rinaugia.

Actum apud Töingen coram populo Asse-
gowente, coram advocato meo Raberto X. Kl.
Julij. regnante Rege H. Cudewico sub Papa
Niolaso.

N. 8.

Wanger, et Adalnuj uxor eius
tradunt ad Monasterium Walvenj, quod no-
minatur Rinaugia, tertiam partem, qua ipsis
contigit in Sylvis, qua jacent in duabus Mar-
chis, qua ambo nominantur ad Alapfin, et de
terra partem unam, qua jacet inter nostras
terras, et in alio loco de terra jugera XII.

Actum in villa Touheringen coram testi-
bus idoneis a. XX. Cudewicj Regis, a. iii
Niolasj P.

N. 9.

Wolvenc Restaurator tradit pro bel-
licones suas in pago Turgowe p. in Mundi-
buudum Regis H. Cudewicj hac conditione,
ut ipse Wolvenc ad dies vite res ipsas sub po-
testate sua habeat, post obitum eius Monachi
ibi degentes privilegium habeant, quatenus
Abbas, quem ipsi elegerint eis in perpetuum no-
nontur.

Actum ulma in palatio Regis a. XXIII reg-
ni gloriosissimi regis in orientali francia, mente
februario. XI. Kl. ejusdem mensis, die Satur-
ni

5.
ipso Rege naente, ceterisque quam plurimis
VI. a. Nicolai Papa

Signum Wolvini, qui hanc traditionem
manu potestativa fecit, ceterosque per imposi-
tionem manuum confirmare rogavit.

Signum Godeberti comitis, Adilberti comitis,
Adilhelmi comitis, Hem Adilberti comitis, Luitonis
comitis, Adelonis comitis, Ceangfridi comitis.

N. 10.

Diploma A. Ludewici Regis confirman-
tis traditionem viri venerabilis ^{et} nomine Wolvene,
qua tradidit Monasterio, cuius nomen est Rinau-
gia, scilicet proprietates suas, quae quidem in pago
Surgowente p. habere visus est, et in Ayregorre.
Cellam, quae dicitur alba, Alayssa, Walte-
chilcha, seu quae fuit illi in Italia p. heredi-
tario iure provenit p.

Signum Serenissimi Regis A. Ludewici.

Addebertus Subdiaconus ad vicem Wiggarij
Cancellarij recognovi.

Data II Idus apr. a. c. XXVI. regni A. Lude-
wici Serenissimi regis in orientali francia regnan-
te, a. c. VIII. Nicolai P. Indul. VI. anno ab
incarnatione Dni DCCCXVIII. j. Cartharista
habet: octingentesimo octavo.

Actum in villa francoufurt Palatio ce-
gio in Dns Nomine feliciter Amen.

N. 11.

Wolvene Rinaugia, qua constructa Wolvene
est in honorem B. V. M. et S. Petri ceterorumque

Sanctorum jam abbas confirmat, et no-
 va traditione superaddit in pago leggo-
we altenburcho et in pago Alpengowe
 in villa Wixin quicquid habuit, videlicet
 rem Celsiasticam, et omnia ad eam pertinen-
 tia p: et quicquid in villa Mettingen habuit
 actum in villa, quae vocatur Festeten,
 cum consensu advocati mei Wicharti a. XVIII
H. Ludewici Regis, anno vero II Arziani Papae
II ab incarnatione Dni MCCXXXI.

N. 12.

Wolvenc

Adlibrecht comes tradit per con-
 cambium Sosam hereditatem suam Monasterio
Rinawa, ubi modo Wolvenc Dominus
 ejusdem loci gregi Dei praeside dignoscitur.
 Scilicet quicquid in pago Alpingowe, et in villa
 nunquata gurtwila habere videtur, id est
 tam terris, quam paluis, mancipiisq: et
 econtra a Monasterio accipiat in Stalla locum
 gares in pago Sartone se.

actum in villa gurtwila a. XXX Regni
H. Ludewici Regis. Die luna Indit. VII.

N. 13.

Item

Wluthere tradit monasterio Rinau-
gie, ubi Wolvenc fundator loci illius ve-
 nerabilis abba praeside dignoscitur. quicquid in
 pago burgoventi in comitatu Adilberti

4.
Comitis, et in villa Patzmündinga habere vi-
sus est tam agris p. cultis, et incultis, reser-
vato sibi tantum ad dies vite cum manu advo-
cati sui Othari uno molendino, et uno jurna-
li, atq; de natis ad unam garradam p. qua
sita est ad fluvium Biberaha.

Actum in villa Pullinchorin coram frequen-
tia populi, et testibus. a. XXXIII A. Eude-
wici Regis. VIII Idus octobris die Sabbathi

N. M.

Karolus A. Eudewici Serenissimi
Regis filius, et Wolvrene abbas faciunt con-
cambium cum Godeberto comite, Fradenosilli
quid quid in Raufarro, Marcho, Flurlingen,
et in pago Alggorre, in villa Loxestetten,
et in Raso habuerunt, accipientes contra
ab eodem Godeberto comite in Reggorre in vil-
la Arungen Basilicam p. eiusq; Decimatio-
nem, et in Balta hōbas p. Decimationem in
Lehestetten p.

Item

Actum in villa Alchinga Dno Karolo
procurante, et per eius missum Adilbertum
nos de eadem comutatione revestiente, pra-
sente Salomone Epō, anno ab incarnatione
Domini MCCXXVI Regni autem Eudewi-
ci Serenissimi Regis XXXVI Mense
Augusti, die Luna a. IIII Joannis Pappa
VIII coram idoneis testibus.

in Trullinchen, et stata habere visa est.

actum in villa Trullinchen coram
Idoneis testibus a. quo supra.

N. 18.

Amilger tradit Monasterio Rinowa
dicta pradium in villa Trullinchen ea con-
ventionem, ut Wichramus frater eius habeat
omnibus diebus vite sua, Monachisq; in festi-
vitate S. Benedicti pradium singulis annis
et c. actum in Renaugienhi Insula co-
ram frequentia populi, et idoneis testibus.
Mense Martio die Luna. anno quo supra.

N. 19.

Othram tradit ad Monasterium Rino-
wa, ubi Wolvene Dominus gregi Dei pra-
esbe dicitur, quidquid in pago Cleggowe
in locis nuncupatis Wikwila, et Arcingen
habere visus est.

Wolvenus

actum in eodem Monasterio anno quo
supra die Jovis sub comite Odalrico nobilibus
testibus idoneis quam plurimis.

N. 20.

Karolus Rex confirmat concambium
inter Wolvene abbatem et Cosbertum Comi-
tem factum, ubi Wolvenus tradidit pradio
Cosberto quidquid in pago Curgowe in cau-
sarro Marcho, Langwida p. habuit; Cos-
bertus vero dedit quidquid in Cleggowe habuit
in villa, quae dicitur arungen rem Ecclesiam
et Decimationis Integritatem p.

Item

Actum in loco, qui vocatur Hagen. a. ab incarnatione Domini DCCCXXXVIII. v. Joannis Pape VIII. Regni autem Domini Caroli Regis II. coram Willberto Misso Dominico, et multitudine populi, et idoneis testibus, presente Salomone Gero, et Woltere Abbate, et Gozberto Comite, et Tevotalo vicario, qui hanc commutationem inter se fecerunt.

N. 21.

Gozbertus

Udalger cum conjugue sua Emma tradit Monasterio Rinaugia dicto, ubi modo Gozbertus praesbe dinoscitur, hereditatem suam in pago Luggowe, et in villis Appelshuhin, et Repinwilare p. cum omnibus pertinentiis.

Actum in loco, qui dicitur Rinaugia, in Basilica eiusdem loci coram Gozberto comite, et idoneis testibus. a. i. Arnolphi Regis. XV. kl. febr. a. U. Stephani Pape v.

N. 22.

Item

Goathere tradit Monasterio, ubi modo Gozbertus praesbe, casadum legitimam sitam in Mundichingen cum praeuis p.

Actum in pago Luggowe in villa altunbruch coram Gozberto comite. a. v. Regis Arnolphi. VI. autem a. Stephani Pape v. Id. febr.

N. 23.

Item

Gozbreht tradit Monasterio Rinaugia, cui ihermes ceu abbas praesbat, qd in Luggowe Loufin et Novinwilare et in Florlingen p.

in Rheinheim cum Basilicis, Domibus,
manipulis p. habuit.

Actum in pago Surogowe in Syloula,
quæ dicitur Hönrestas. a.° Inna In-
carnationis DCCCXCII Anno Regis Arnolphi
v. a.° autem i formosi Papa XIII k.
July die Dominico.

N. 24.

Hertuith donat ad monasterium
Kinowa unum agrum, qui in Marcha jacet,
quæ vocatur Wichla p.
actum in loco, qui vocatur Pufelingen
a.° XI Arnolphi Regis. a.° I Joannis VIII Pope

N. 25.

Pabo facit cum rectoribus Monasterij,
quod dicitur Kinowa, id est cum Roperto
Abbate, eiusq. Ad vocato Hiltterado quod-
dam contambium, dansea, quæ aquisivit
a Seniore suo Wolfwino in villa Hasela, et
Hädel ea, quæ habuit in villa Hertlingen
actum in ipsa villa Hasela a.° ab incarna-
tione Dni DCCCXII. a.° autem regni Con-
radi Regis i.° Anakaly vero II.° Papa I.
infr. oct. die veneris.

Rupertus

N. 26.

Otto ad instantiam venerabilis Cypri
Konradi Monachis, et Monasterio Renaugia
immunitates a regibus et Imperatoribus con-
cedas, scilicet libere eligendi abbatem, et Advoca-
tury.

n. a.° as
v. Joannis
vrosi Regis
I multitu
spente la.
arto Co.
omuta

ua tradit
do Coz-
i halem
Aprilin-
vestimen.

a, in
comite, et
V. H. C. f. d. h.

ibi modo
an. h. am

actun-
Regis h.
V. H. C. f. d. h.

Kinowa
dinturgo-
lingen p.

confirmat.

Signum Dⁿⁱ Ottonis Magni Imperato.
ris Augusti

Wilegisius cancellarius ad vicem Rodberti
archiepiscopi subscripsi. Data XV. Kl. Sept.
a^o Incarn. DCCCXXIII Indictione
XV. anno Regni Dⁿⁱ Ottonis XXXIII. Im-
perij autem eius XIII. a^o i. Benedicti Papa
vi. actum Constantia feliciter Amen.

N. 27.

Thucleto tradit Monasterio Rinow
p^{re}dictum in villa et Maucha Fullinchova
situm.

actum in villa Fullinchova coram
presentia Dⁿⁱ Konradi G^{ri} cum consensu
Monachorum et Cyimbodo. V. Idus Augusti
Dⁿⁱno die a^o XXVIII Ottonis III Imperatoris
Duce Burchardo.

N. 28.

Otto s. ad Instanciam Konradi G^{ri} et
omissum s. confirmatur ut supra N. 26.

Data VIII. Kl. Julij a^o Incarn. Dom.
DCCCXXIII. Indictione I. a^o Regni
Dⁿⁱ Ottonis XIII. Imperij autem eius VI.
a^o i. Benedicti Papa VII. actum Wormatia
in nomine D^{ei} feliciter Amen.

N. 29.

Otto Rex ad instanciam amita sua
Mathilda ven. abbatisse, Wilegisi Mogon

Handwritten text from the adjacent page, partially visible on the right edge of the image.

ciacensis Ecclesia Archi-Episcopi, Hilde-
baldi Wormatiensis Ep[iscop]i restituit, et cono-
borat. Monasterio Renaugia nominato in ho-
nore Sancta Dei genitricis Mariae, et S. Petri
Principis Apostolorum, et S. Blasij Martyris X[rist]i
ex Arudo, cui Nakerus Abbas praes[ens], omnem
illam terram, quam Gebhardus Constant[is] Ep[iscop]us
usurpative tenuit de prefato Monasterio, ut
de iis disponere possit, et retinere sine
contradictione p[er].

Nakerus

Hildebaldus Ep[iscop]us, et cancellarius
vice Willigisi Archi-Ep[iscop]i recognovi.

Data III Idus oct. a. Dom. Incarn.
DCCCXCV. Indictione VIII anno, autem
ottonis regnantis XII a. vero V. Joannis
Papae XV.

Actum Quibelinburg feliciter Amen.

C. N. 30.

Heinricus Imperator in Diploma-
te per interventum dilect[iss]imae conjugis suae
Kunigunde Monio Rinora dicto, cui Abbas
Burchardus praes[ens] videtur, donat praedi-
um quoddam hominis Exlegis Otteram situm
in pago Aeggorwe in comitatu Ralebatonis
Comitis cum omnibus juribus, pascuis,
agris, p[er].

Burchardus

Signum Domni Heirici Romanorum
inrist[is] Imperatoris augusti. Guntherius
Cancellarius vice arbonis archiCapellani
recognovi.

perato.
Rinora
Sept.
Dichone
XIII. Im
Papae
Rinora
inchora
oram
onkeru
Augusti
perato
Ep[iscop]i est
20.
Com.
Regni
eius VI.
ormatia
mita sua
si. Mogor

32

Henricus Rex, qui Rumaldo
constans. Ep^o in beneficium concesserat Mo-
nasterium Hirurgia dictum, postquam
autem Gerungus abbas eiusdem Monasterij,
immunitates a regibus et Imperf. concessas
Regi obtulit, propterea libertati consentiente
etiam eodem Ep^o restituit, ut deinceps nec
Ep^{us}, nec alia persona abbatem, et fratres
inquietare audeat

Gerungus

Signum Dⁿⁱ Henrici VIII Regis

Sigehardus Cancellarius vice Sigefridi
archicancellarij recognovi

Data VI. Idus Junij a^o Dⁿⁱ Incarn.
millesimo sexagesimo. Indit V. a^o au-
tem ordinationis Domini Henrici VIII,
Regis XV regni vero XI.

actum augie feliciter amen.

33

Henricus Rex tradit Monasterio
Hirurgia dicto, quod habuit in villa Büsch-
la, et in villa Berlingen pago hegowwe
in comitatu Tudensis p:

Wilbero Cancellarius vice Sigefridi archi-
cancellarij recognovi.

Data VII. Id. Aprilis a^o Dⁿⁱ In-
carnationis Millesimo septuagesimo primo
Indit. VIII. a^o autem ordinationis Domini
Henrici Regis XVII, regni vero XI.

actum Balilea in Dei Nomine Sumij fe-
liciter Amen.

a. Donna
Henrici
us X.
amen
imat Mo-
onvienti
omitate
genitibus
tyris rea.
a ven.
et omnia
Volvenus
ve cellam
Kircha p:
clingen p:
vichi. Regi
thouus
cancellarij
Incarn.
tem Domi
inationis
erij autem
estionis
in Dei

34.

Ego honorius Catholica Ecclesia subscripti
Data Lateranis per manus Hilmerii sane
re Romana Ecclesia Sacioni Cardinalis, ac
Bibliothecarij vice Dni Frederij archican-
cellarij, et colonientis archi-Epi. VI. Kl. Martij
a.º ab incarnab. Dni MCXXVI. Regni autem
Regis Lotharij a.º II.º

N. 36.

Honorius Papa venerabili fratri
Walrico Epº Constantenti mandat, ut Ro-
dolphum Comitem de Lenzeburch admoneat,
quatenus ab infestatione Monasterij Renauigia
Cesset. Data Lateranis VII. Id. Apr.

N. 37.

Honorius Papa Illustri viro Ro-
dolfo Comiti de Lenzburg cum cominatione
mandat, ut ab infestatione Monasterij Renauigi-
ensio, et constructione castri in eius fundo ce-
sset.

N. 38.

Gregorius S. R. E. Presbyter Cardi-
nalis, et ap. S. Sedis Legatus Domino Vic-
thero Romanorum Regi scribit, qualiter in
transitu ab abbate Renovienti Monasterij sui
privilegia cognoverit de Advocati libera elec-
tione, et confirmatione anno memorato à via
Excellentia, et modo ab Honorio confirmata;
et cum prius Comiti de Lenzburg, ut ab In-
festatione Monasterij scripsisset, nunc Abbati
contraria preciperet, tanquam abbas falsa

nuntiasset; cum tamen nil nisi verum dixerit; rogat, proinde, ut priorem iustam sententiam non mutet.

N. 39.

Georgius J. qui supra J. ipsi Comiti de Lenzburg scribit, atque mandat, ut Ecclesiam de Renaugia in sua libertate a Rege, et Domino Papa confirmata absque ulteriori infestatione dimittat, ne anathematis sententiam incurrat.

N. 40.

Heinricus Dei gratia Romanorum Imperator ab Abbate, totaque Congregatione Renaugienſi eorum, quae ad crebram petitionem Ep̄i Divae Memoriae E. contra Monasterium fecit, veniam petit, simulque Monasterium minima libertate uti jubet.

N. 41.

Heinricus Dei gratia Rex cuiusdam mandat, ut hucquam, quam servus eius Inalhart in loco Houestelin habet ad servitium Monachorum de Rinowa restituat.

N. 42.

Heinricus Rex Renaugienſi Advocato, servientibus, ac familiae mandat, ut quae temporibus sui Patris propter dispensationem tempore bellorum Monasterio Renaugia dicto, nomine beneficiorum ablata, vel diracta sunt, ottoni abbati et fratribus restituant, a tempore Gerungi abbatis usque

29.
in diebus quo predictus abbas ipsum Co.
cum ex nostra concessione legitime obtinuit.

N. 43.

Friederun vidua cum manu filij sui
Marguardi Monasterio Renaugia dicto totum
predium, quod in villa Eggingen sita in pago
prope Ulmam cum omnibus pertinentiis ha-
buit, donat ea conditione, ut ipsa cum filio
et filia nomine Ita in dicto Monasterio Pre-
bendas, et Mansiones suas secundum consue-
tudinem ceterorum inibi mansurum habeat.

Achem apud Ramisheim in pago Aegowe
sito, in comitatu Sualrici comitis de Ramme
Sperch ipse presentis, et Gerungo comite de
Auelingen. coram multis Fideiis testibus. reg-
nante Domino ^{III} Henrico Rege.

N. 44.

Luitold de Winzibure carnali le-
gitimo herede destitutus donat monasterio
Rinova dicto in pago Aegowe sito, quod
habuit in pago Aegowe, videlicet in Artingen
Winzibure, Wixwile pp. Ecclesiis Catholicis
possessionibus. sine consule, et die.

N. 45.

Luitold de Winzibure facit quod-
dam concubium cum Monasterio Rinova
dicto, cui tradit, quod quid in Wixwile,
recipiens contra a Monasterij rectoribus, quod
quid in Aegowe in loco Burgilun, morind-
hesin habuit. sine consule, et die.

um dixit.
tam En.

li Comiti
A, ut E.
late a Rege,
teriori in-
Sententiam

Omarorum
regalione
petitione
Merum se-
Merum pi-

Rex cui-
erius eius
et adler-
restituit.

ienh. A-
mandatid
er Disen-
io Renaugia
refor-
atibus re-
ratis usq;

N: 46.

Bertoldus de flacho hereditatem suam, quam habuit in Ostrolvingen, tradit Monasterio Rinowa ea conditione, ut ipse deinceps mansionem suam, sicut quilibet Monachus ibi habeat.

Actum in Renaugia coram multis testibus. Rege Henrico viii.

N: 47.

Oho.

Bernardus de Griekheim tradit Monasterio Rinowa dicto quicquid in villa Griekheim, et in Riuckij, quae sita sunt in pago Leggore habuit; item hobam unam in villa Spreitenbach cum omnibus pertinentiis, legitimam eius advocatiam, mancipia &c. ea ratione, ut deinceps in eodem monasterio necessaria sua sicut quilibet monachus habeat, relinquens illa bona, dispositioni Cois abbatis ottonis &c.

Actum in prefato Monasterio coram Luitboldo ejusdem Culix advocato, et Nohero fratre eius de Wizimbure, et gerundo, et fratre eius de Stolingen. regnante Dno Rege Henrico viii.

N: 48.

Item.

Lantfrid de Gisingen tradit Monasterio Rinowa dicto hereditatem suam, quam habet in Podilshusen, et situm est.

hoc oppidum in pago, quod Bära dicitur
iuxta Danubium, ea ratione, ut ipse man-
sionem suam in predicto Monasterio suis qui-
libet Monachus habeat.

actum in ipso Monasterio Dno Ottone
abbate presidente. et Dno Henrico
iiii.

N: 49.

Arnoldus de Gumbundingen
tradit Monasterio Kinowa dicto Haredi-
tatem suam, quam habet in Podilsbusen,
et hōbam unam in Willacho in pago Zu-
richgōwe, hac conditione, ut post obitum
eius ex predicta hōba in anniversario eius
fratribus servitium debet. regnante Rege
Henrico v.

Finis Chartarij.

hereditatem
ingen, tradit
one, ut ipse
il quilibet

multis test-

im tradit
quid in villa
e sita sunt in
hōbam unam
omnibus per.

atiam, mon-
s in eodem
quilibet mo-
na, dispo-

io coram
ato, et Ro-
el gerudo
nante Dno

dit Mona-
kem suam,
Actum est.

Sequuntur alia Diplomata
et littera alibi descripta usque
ad annum 1290.

N. a.

Gozbertus II

Gozbert abbas tradit ad Monasterium 892
Kinowa nominatum, quicquid in pago
Hegowe in villa, quae dicitur Puaringa,
habuit, cum terris, domibus &c.

adum in pago Hurgowe in Sylvula,
quae dicitur Huonrislo.

Signum Gozberti, qui hanc traditionem
fecit; Adalberti comitis, Cuitold, Theoric,
Otbert, Adalhelm, Harthbert, Achne, Me-
ginbert, Madalger, Folchard, Gino, Erubin-
bert.

Ego itaque Cuipertus Monachus rogatus
aº Inca Incarnacionis DCCCXCII. aº.
Regis Arnolphi V. XIII. Kl. Julij. XVIII
Die Dom. notarij diem, et annum scripsi.

N. b

Otto Romanorum Rex ratam habet
concordiam inter Monasterium Kinowe die-
tum, et advocatos de Brenkingen scilicet
duos fratres, Diethelmum, et Conradum,
qui prius multa Damna monasterio in-
fulerat &c.

Datum apud Nurnberg v. Id. febr.

Fragmentary text from the adjacent page, including names like "Friedrich" and "Burchard".

N. C.

1241
in Mayo

Nobiles de Krenckingen scilicet Dietrichus I
Helmus, Wernherus, et Dietrichus filij
eius in manus Domini Frederici Rom: Imp:
advocatiam Monasterij Renaugienlis renun-
ciant receptis a memorato Imperatore 1200 Mar-
chis argenti p:

Huius autem rei testes erant venera-
bilis Abbas Rinogienlis, Rudolfus de Habeshel-
bure, Heinricus aquensis Propositus, Wal-
therus de Saikgesvint, cuno de Aophele,
virius de Duns, Gohfridus de flecken-
stein, Helias de Poparda, Heinricus de
Grevil, Heinricus de Scarpsenbure, otto Sco-
nenbure, Joannes de Wachenheim, et alij
quam plures

actum faventia a: Dna: Incarnationis
MCCXLI Mense May. XIV Indictionis.

N. et.

1241

Fridericus Imp. auditis a venera- Burchardus
bili renogienli abbate dilecto Primizie suo
Burchardo gravaminibus, et mchuris a Diet-
helmo de Krenckingen, et filiis suis, qui pro
Advocatis Ecclesie sue se gerebant, Monasterio
suo iniuste illatis 1200 Maris argenti advo-
catiam, quam dicti de Krenckingen occupa-
verant, redemit, et restitui vult Monasterio
ipsam cum ambitu suo, civitatem Rinogiensem
cum pertinentiis suis, villas Marthilde p: nova
Krenckingen, Wigwile, Wigimbuch p: Guel-
heim, Kunisquisuar, Sigilingen, Lobwege,

diplomata
ista usq
ad Monasteriu
quid in pago
in Puatinga
in Syloula
ne traditione
told, theoric
actine, alle
h, fmo, Cuthin
achus rogatus
CCXCII. a.
ulij. XVIII
num laipm.
alam habet
Rinowe die
ingen sibi
Comarum,
nasterio in-
v: Jo: sebi:

Mura, germunden ꝑ. Wiltinore, Rhein-
thal cum pertinentiis, venationibus ꝑ. mo-
neta, foro, pedagis ꝑ. et abbatem Subspe-
ciali protectione Imperij et indemania
recipit, ut nulli alij, nisi Imperatori te-
nearum respondere ꝑ.

Signum Dni nostri Frederici Secundi
Dei gratia Excellentissimi Romanorum Impera-
toris semper Augusti, Jerusalem, et Sicilia
Regis invictissimi.

Acta sunt hæc a. MCCXLI. mense Augusti
vi Septimo Decimo eundem, quarta decima In-
dictionis. Imperante Dno nostro Frederico
Dei gratia Serenissimo Imperatore semper Augusto
Jerusalem, et Sicilia rege. Romani Imperij eius
anno vicesimo primo, regni Jerusalem Septimo De-
cimo, regni vero Sicilia quadragesimo quarto
feliciter amen. Datum in castro, prope
libur a. m. m. et indictione, subscriptis.

Præter hæc diplomata, Bullas, dotationes,
concombia ꝑ. tam in precedenti Chartario contenta,
quam hic enumerata, nihil amplius reperitur
in archivo nostro, vel alibi usq. ad a. m. 1290.

Quod autem antiquis temporibus plura
extiterint non dubitandum, quæ autem incuria
hominum, bellorum Levitia, revolutionibus variis
fuerunt distracta, vulgari tradita, aut libris
compingendis applicata, prout huius ultimi
novissima exempla habuimus ꝑ.

Handwritten marginal notes on the right edge of the page, including the word 'Cia' and other illegible script.

25.

Varia Nota, et reflexiones?

Supra tit. A. seu Chartarum.

A. a Monachum quendam, videtur non ex gremio electum, sed aliunde akitum fuisse; sed elysa monasterij recens restituti necessitas id exegisse videtur; nec aliam invenio causam, cur in Necrol. Sant. Gallensi tit. D. hic Godebertus omnibus fuerit, nisi quia monasterij huius frater non fuerit; cur enim cum Wulframmo et Wolveno nominaretur antwort, et non etiam Godebertus, primus Monasterij rellawati abbas, si ad alium fratrum pertinuisset? cur unus iste potermittereur, cum tamen fratres omnes reliqui non solum tempore confederationis a. 885. factae viventes, sed etiam sub praesentibus abbatibus defuncti legantur inscripti? ex quo autem Monasterio a huiusmodi dicemus?

b Diploma nostrum ea duntaxat de causa velut spurium, ac suppositum non est exhibendum, quod in eo exprimantur anni ab incarnatione Dni, more, ut aliqui opinantur, ante Carolum crasum Ludovici germanici filium incepto; sed Ruel Mabilonius, litteras, quae in Synodis pro variis Ecclesiis condita sunt, plurimum incipere ab anno incarn. jam inde a seculo octavo, quia ergo Diploma nostrum editum sit in concilio Moguntinensi, in promptu ratio est ad quod situm.

c Notandum duas Epochas a regno Ludovici desumptas in chartis nostris usum habere; Prima est a regno franciae orientalis, quod post civilem cum parte motus adeptus est. a. 852 vel 853. pro hoc stat presumptio, quotiescunq; regnum franciae orientalis additur, praesertim, si aliae notae chronologicae, mixte vero iudicio respondeant. altera est ab a. 842 vel 43. quo pax apud virdunum in gallia inter fratres reges restituta est. Haec in Diplomate, praesenti invenitur.

N. 6. a. Sub Rege Ludovico, p[ro]p[ri]a Germanico, sed quo anno? si seriem chartarum spectemus non ante annum 856. et quia hac donatio confirmatur in diplomate Ludoviciano secundo de a. 858. die vero 12 Aprilis ante hoc tempus factam fuisse nempe ad 856 vel 857. v[er]o demonstratur. quod confirmatur ex Duvelino ad annum 857. ita scribente: Heruynia s[ic] p[ro]p[ri]a circa hoc tempus in tribus maxime cenobis S. Blasij, Trudgeri, et Georgij effloruit. unde non dubium, quin colonia nova illuc missa, et abbas Benedictina ibidem implantata fuerit, quod ipse Sigemare optaverat per illa verba: ad habiliendum inibi servitium Sancta Mariae p[ro]p[ri]a: quod tamen non ante confirmationem regiam ad 858. editam factum fuisse, verisimilius est.

b. Anno I. Nicolaj Pape, qui creatus est a. 858. die 24 Augusti. erronee forte hanc notam, quae in MSS. Bibliotheca nostra non habetur, copista noster adscripsit. nam ex dictis constat traditionem istam saltem ante 12 ap[ri]l. ejusdem anni s[ic] quo a Ludovico confirmata est: factam fuisse. Ignoravit nempe copista diem electionis Nicolaj licet licet traditionem confirmationi proponendam esse, seu annum III adscripsisset

N. 7. Sub Papa Nicolao, qui creatus est a. 858 die 24 Apr. videtur, quod annus Papalis a copista conjecturaliter adjectus sit. Sed cum Willelmo Kircha continetur in diplomate Ludoviciano de 12 Aprilis a. 858, hoc donatio necessario reicienda est in diem 22 Junij anni precedentis.

N. 8. Anno IX Ludovici regis. nempe a. 802. a. III Nicolaj P. concordat utique cum a. p[ro]dicto. Si queras, cur copista hanc chartam duabus sequentibus, quae tamen antiquiores sunt, anteposuerit? R. quia erronee putavit, sequentes duas juniores, et quidem unam a. 803. alteram a. 808 editas fuisse.

traditionem bon
quia juxta MSS.
immediatus
antecesor
a. 853. ex hoc
antiquitas
fuisse duabus
Charla nostra
Ludovicij, qui
us Pontificis
non debet
nos reonis
famen exate
s. h. de; cor
cunelal anno
non. quia anni
Ludoviciani
regni. desumendi
a. 833. ex
Mabilonio
us deprehendi
h. post annum
850. quo p[ro]
hoc contigit
p. III adjuv
al juxta alios
facta, hanc
melius traditio
De 21. Sept. qua
nionialis anno
ne hoc Charla
Ludoviciano de
inetur, ipse
x. p[ro]p[ri]a, alio
D. C. an p[ro]p[ri]a
XI. Sed quidem
no oris ad hanc

N. 9.

Actum ulma a.° XXIII regni Ludovici
in orientali francia. Observanda hic ratione epo-
cha, quae supra N. 1. dicta sunt. Kalenda fe-
buarij hic dubium sensum faciunt: an numerum
intelligi debeant kalenda februaria, vel Martia! sed
quia actum dicitur ipso Mense februario, procul du-
bio designatur dies XI kal. Martias, seu dies 19
februarj, non autem XI kal. februarias, seu dies 22
januarij. Qualiscumque autem dies assignetur, uter-
que reperit iteram Dominicalem B. quae verificata
fuit a.° 858. quo, et quidem in februario Ludovicus ul-
mam advenit, ut tradunt annales fuldenses et Cru-
suis. Sed annus XXIII non concordat, curabat
enim jam XXVI. Quid inde! dumodo principalem
notam habeamus, neque enim vel ipsi Notarij tam
exacti erant in computandis annis regiminis.

N. 10. a. Vir venerabilis Wolvene. Hinc patet, si-
cut, Wolvenum jam ulma in habitu Religioso com-
pauisse, quamvis Chronicon Cisterciense Lit. C.
id primum post reditum ex francofordia id eum
fecisse affirmet.

b. Data II Idus apr. a.° XXVI regni igno-
scendum quilla notio est, qui nullam habens epo-
cha regni francia orientalis notitiam, annos
regni Ludoviciani semel, no semper ab anno
842 calculando, barbaro adjeit annum Incarn.
868. cui etiam accomodavit annum VIII. Nicolai
Papa, quanquam novè id ipsum errore, siquidem
Nicolaus jam procedenti a.° 867. die 13 Nov. obierat.
at vò annum 858 non 868 assignandum esse, nota-
tur ex sequentibus. i. q. ubi regnum francia ori-
entalis exprimitur, applicanda est epocha ab a.°
842. Porro annus Ludovici in franc. orient:

regnantis XXVI. inuēdit in annum Dni 858.
2. Indictio VI. non annum 868. Sed 858 determi-
nat. 3. concordat historia, nam annales fuldē-
ses Ludouicum a. 858 in Mense februario / quo
proles Karla eidem presentata est / sulmam adve-
nisse asserunt, inde circa medium quadragesima
vigesimum francofurtum, pascat / quod in 3. apr.
inuderat / celebrandi causa, hinc autem die 24 dis-
cessit. editam est ergo probabilis diploma hoc
francofurti die 12 apr. a. 858. prout etiam habet
Manuscriptam C. 10. l. 1. c.

N. 11. Wotrenum jam a. 809 abbatiale munus
subiisse constat ex predicto M. B. C. 10. l. 1. c.
concordant anni Ludouici cum a. 871. non vero
Hadriani, qui electus est a. 867. die 21 Nov.

N. 12. Anno XXX Ludouici regis Indict. VII non
concordant anni cum Indictione, illi enim in an. um
872. coincidunt, ista in annum 874. hinc posteri-
orem tamen signandum esse arbitror, eo quod alias
frequentes errores circa annos regni occurrant.

N. 13. a. XXXIII A. Lud. Regis VIII Id. oct. die Sabb.
si dies octava octobris fuit dies Sabbati, ergo dies
nona erat Dominica, cum ut. b. que erat Dominicalis
a. 875. cum quo etiam congruit annus XXXIII

N. 14. An. Dom. Inc. DCCCXXVI. A. Lud. XXXVI.
anno Incarnationis vite auomodavit Copista annum
quartum Joannis VIII. at error inepsit in Chrono-
logia regni Ludouici, non enim XXXVI. sed XXXIV
erat. Porro hoc ipso anno, et Mense Augusto die 18
Ludouicus Caroli Pater Francofurti obiit.

N. 15. a. XXXVI. Regis Ludouici, qui inuēdit in an. 878.
quo, ut saepius dictum Ludouicus jam mortuus

regni Ludouici
hic ratione ex
Kalenda fe.
an nunciam
vel. N. 11. 12.
uario, procul
has, de dies 11
arias, de dies 2
abignetur, ut
b. quo respici
uano Ludouici
fuldenko el C.
ordal, curaba
modopnicipate
li. Notarij fan
regiminis.
Hinc patet, ut
Religios comp
lenke ut. C.
loforda cum
gnip ignot.
lam habet. 12.
ham, annos
m, per ab ann
annum Incarn
VIII. N. 11.
ore, siquidem
ie 13 Nov. 12.
dum che, p. 11.
um francofur
reposita ad an
hanc. orinal:

erat, igitur etiam in hac, sicut in precedenti
Charta numerus VI. pro IV. inrepsit.

Ch. 16. XIII kal. apr. a.° XXXVII regni in orientali
Francia Indict. III a.° III Joh. VIII Papa

In margine adscriptus 877. compilator per
annum III Joh. P. et ordinem Charta annum. A. 876.
indigitavit; et reclamavit annum regni Tudorici
XXXVII, qui secundam Epocham ab a.° 842 inide-
ret in annum 879. vel secundum aliam ab a.° 840.
in annum 877. quo Tudoricus probiter jam deces-
serat. Igitur juxta doctrinam iterato traditam
Epocha hic desumenda est ab a.° 832. vel 833.

Sane Indictio tertia exigit annum 870. cuius ar-
gumentum desumitur, prout, quia Diploma
hoc ab Eberhardo ad vicem Grimaldi est recogni-
tum, Grimaldus autem jam a.° 872. Deixit, ideo
sequet ante annum modo dictum hanc Tudoricam
Editionem factam, et peractam esse

Ch. 17. anno quo supra. Nempe a.° 876. quo Charta
15. confecta est, et procedens Diploma similiter con-
fectum fuisse, conissa erroneè putabat.

N. 18. Anno quo supra scilicet a.° 876.

N. 19. Item.

N. 20. Presente Salomone Cyp. Hic Rhodus, hic Salta.

Salomon I. obiit a.° 873. Salomon II electus est a.° 885.
presenti a.° 878. Gebhardus profuit. Quomodo igitur
presente Salomone? Non tamen difficilis est solutio, si
reflectatur ad doctrinam à Mabillonio sequens in-
culcatam, nempe Chartas donationum frequenter
multo post tempore confirmatas fuisse. Quod pro-
terea igitur concambium hinc distinguenda sunt tem-
pora. I. ^{num} quo concambium initum, et Charta de-
super confecta fuit presente Cyp. Salomone, quod con-
figit

32.
necesse est ante obitum Salomonis, qui contigit a. 873.

2. ^{Quo} juxta Chartam XIV partes contractantes ab Adalberto Comite de profectionibus invicem, retributis investiti sunt, a. scilicet 876. aut si, prout ibidem legitur, compilator erravit in Cyphis, anno 873. vivente adhuc Salomone: aut denique, si Charta predicta Eriocham Francia orientalis adhibeas, a. 868. 3. ^{hujus} Tempus est, quo Carolus Rex Suevia idem Concambium confirmari, Chartamque ipsam plausibilioribus verbis reformari fecit pro majori Aabilitate a. 878. Presentia autem Salomonis, qui contractui primitus suam comendaverat auctoritatem, etli interea defuncti, non erat emittenda in confirmatione, quod ea ad maiorem contractus firmitatem spectare videretur.

N. 21. Anno I. Arnolphi Regis: a. vi. Stephani P. V. XV. Kl. Jul. Carolus Crabus depositus, et mox Arnulfus electus a. 887. in Novembri, vel ut alij volunt, in Januario anni sequentis. Egitur dies 17. Junij primo anno Arnolphi inuiderat. Eravit autem, ut perumque solet, in a. Pontificus Cyrilla, nam Stephanus creatus in Pontificum erat jam a. 885. in Mayo.

N. 22. a. V. Regis Arnolphi: VI. autem Stephani P. V. Idib. Febr. concordat annus V. Arnolphi cum anno 892. 9. Febr. non item annus Pontificus Stephani P. a. Cyrilla adjectus, qui putavit vel Stephanum a. 890, vel Arnulfum a. 886, aut initio 887. fuisse electos.

N. 24. Anno XI. Arnolphi: non possum non indignari sciolo illi, qui Cyphram alteram post X. in Barbario erasit, videtur tamen fuisse I. Ponamus ergo a. 898, qui fuit XI. Arnolphi, et I. Joannis P. Secundo Deing, quamvis alij aliter sentiant.

N. 25. Anno ab Inc. 912. Konradi Regis I. Mense Octobri. Konradus electus est a. 912. circa finem anni. nam

vero Babilonij ordinationis XIII. mense Mayo.
ut rursum pateat, quod ibidem supra notavi, notarios
videlicet non fuisse ex aucto annorum regni et Imperij cal-
culatores. Atamen annus regni XII ab a. 961. bene
convenit cum a. 974. annus autem VI. non exacte con-
gruit erat enim annus VII.

a. I. Benedicti PP. VII. erronee Compiler posuit Be-
nedictum, qui primum a. sequenti 971. die i. Junij creatus fuit.

N. 29a. Nokerus venerabilis abbas probabile est post obi-
tum S. Conradi Wipertum in Abbatem ex gremio elec-
tum fuisse, huius Sucehit Adalbrast abba, conformiter
Perologio San. Gallenti, in quo ponitur primus inter
notatus post columnam tertiam. hunc eundem esse puto,
quem Duclinus ex codice antiquo Einsidlenli circa an-
num 990. cuiusdam esse tradit. Contigisse hoc puto a. 992 vel 993.
in illa rebellionem, quam rustici Surovientes suo Coryphao
Heinrico a. Aein concitarunt, census annuos Dominis pren-
dere renuentes, atq; in conflictu cum ipsis multi nobiles oc-
cubuerunt in loco, ubi n. modum monasterium Paradysi
prope Schaffhusium conditum est; ita Crusius.

Adalberto Sucehit Nokerus hic nominatus.

b. a. 985. i. aug. fuit creatus.

N. 30. a. Heinrici secundus, primus quidem huius Romani Im-
perator s. nam Heinricus aucto non fuit in Imperatorem
coronatus, rex autem secundus. absolute autem in cathalogo
Imperatorum a Germanis scriptoribus vocatur secundus, nos
enim, ut Sithemius ait, coronam Imperij non distinguimus,
sed nomina regum. aliter auctores Itali, Imperium, non reg-
num spectantes. qua quidem differentia etiam quoad Suce-
tores Heinricos advertenda est.

Regnantis XXIII. Imp. X. annus Imperij concordat, non
Item annus regni ex errore, vel incuria scriptoris.

Copista adjungit ann. X. Joannis P. VIII. Te
incongrue. Nam creatus est a. 1018 die 7. Junij
N. 31. Signum Dni Henrici s. tertij Regis, Secundi Ro-
manorum Imperatoris: hodie comuniter dicitur
Henricus quartus

N. 32. Rumaldus Const. Epus, quo anno Rumal-
dus Monasterium Theroniense obtinuerit, in-
certum, fortassis a. 1061. quo teste Mabillonio in
annal. Bened. Juvenuctus Rex s. Henricus IV. s.
instinctu Helberti Bremensis Archi-Epi tam ei-
dem, quam aliis Principibus tam secul- quam
Ecclesiis plura Monasteria donavit.

Nota sequentes Charta nullatenus in ordine
ponuntur

N. 33. omnia concordant N. 34. Item, ita, ut videatur
hoc diploma editum esse a. 1125. q. an. 1126.
jam fuit annus II Honorij.

Nota sequentes Charta debent proxi-
cedentibus a diplomate Cotharij, q. facta sunt
vel ab a. 1107. usq. 1116. vel post eius reconcili-
ationem a. 1122. factam. Neq. credibile est, tem-
pore intermedio, quo erat Henricus V. excomu-
nicatus, huiusmodi donationes factas esse. Po-
nuntur autem sine ordine. q. Copista certum
annorum seriem ignorabat.

N. 40. Ergo post mortem forte Erlongi s. ab Henrico
V. contra Rupertum Epum adhuc viventem ali-
quod in Episcopatum Herbi-polensem intrusi,
post mortem vero Rupertii tandem pacifice admisi s.
Sep. post an. 1122. haec Charta concessa est.

N. 41. Heinricus V. Rex, nondum Imperator.
Ad hoc hęc Charta forte condita est ante annum iiii
quo in Imperatorem coronatus est.

N. 42. Omnia concordant. unde Otto iste esse Cusio
paucis Mensibus prior, et multis annis cellarius
Hirsaugiensis fuerat, utrum autem Otto sub Wilhelmo
abb. Hirsaugiensi Rheonium missus sit, an vero sub
eius successore Gebhardo, non adeo liquet. unde tril-
hemius inter 76 monasteria, q̄ a S. Wilhelmo in
congregationem Hirsaugiensem assumpta sunt, octa-
vo loco nominat Monasterium in Rinangia.

N. 6, Quia Otto scribitur Semper Augustus, Chartam
hanc post 7. oct. 1209 editam esse necesse est, quia
Waltherus a. 1212 defunctus est. Otto autem a. 1210.
excommunicatus, deposedus, ac propterea statim mul-
tis turbis cum rivali suo Frederico Rege Sicilia impri-
citus fuerit; consequens est hanc Chartam editam esse a.
1210. die 9. febr.

N. d. Fredericus II Rom. Imp. Augustus. ad presentiam
nam auctens Burchardus Abbas dilectus Princeps n̄
jam primo mensis Maij Burchardus Abbas faventia in castis
nobis erat, nunc die 17. aug. adhuc cum Imperatore
perseverantem reperimus.

a. 1241. Indit. 14 Rom. Imp. 219. concordant
omnia. Si annus Imperij computetur ab a. 1220.
Jerusalem ab a. 1224. Sicilia ab a. 1197.

... die 7. febr.
... Regis, secundum
... communiter
... anno
... ostendit in
... teste
... Heinricus
... archi-episcopus
... tam
... oravit.
... datus in
... ita, ut
... q. an
... negon
... facta
... re
... est
... V. ex
... facta
... Copta
... ab
... vi
... int
... m
... conce

Lit. B.

Historia Monasterij Rhenovij
et Series abbatum, ex auctoribus, rationi-
bus, conjecturis, Traditionibus,
aliisque monumentis.

Saculum VIII

Liquet ex Buelino Goldasto, Langi, Ho-
tingero, Item ex diplomate Ludovici P. A.
Confirmantis Gotbertum abbatem, Monasterium
Rhenoviense a Pute, et ab Wobreni Rehan-
ratoris edificatum fuisse, probabiliter circa
annum 778.

Saculum IX.

Wichram I Circa 800. Ratio 1ma. Eius Seq. S. fiantani vita
W. C. ubi ex prebe legitur: quod ille
nobilis monachianus fecerit in Mona-
sterio a se extructo. a. Dna Incarn:
DCC. aetatis vero sua LII.

Ratio 2^a. quia S. fiantanus cum per-
mihru sui abbatis p. ergo suu abbatem
regnahe credibile est.

Ratio 3ta. quia in monasterio faba-
riensi dicitur: S. fiantanum sub abb. Wern-
hero ceu tyronem Actihe fabaria p. dicitur
abbas Wernherus autem fabaria electus est.
a. 804. et obiit a. 811/imo additur: sub
abbate Wichramo Rhenovij Monasterium
ingressum fuisse.

Nb. interim tamen in brevi inspicien-
dum erit hoc MS. fabariense, scilicet lo-
catione proxima congregationis ibi cele-
branda, an sit authenticum, antiquum,
et genuinum?

Ratio 4^a quia in Necrolog: San. gall.
primus ponitur inter mortuos abbates
vid: C. A. D.

Ab: hic Wichram est tamen diversus ab
illo, qui anno 885. regnavit.

Circa 818. Pater forte Wolveni restauratoris. **Wolvenus I**

Ratio 1^a patet hoc ex antiqua fabula
in antiqua Ecclesia inventa, et modo
in aula observata, ubi sequentia legen-
da.

Wilt wüß! was miß Zinnst sal,
Was war an d'isem Zastel Baal,
Im Bibm pündst das ganz übnat,
aßspund auß im mindes Zast
Wolvenus sin groß miß renovist.

Ratio 2^a quia in Necrologio San.
gallensi C. A. D. hic Wolvenus ponitur
post Wichram.

Ratio 3^a qui duo Wolvene ponun-
tur in Necrologio San- Gallensi, scilicet
Wolvene restaurator, et prodictus Wol-
vene restauratoris pater, de alio Wol-
vene ex post nil invenitur.

Ratio 4^a Quia in vita S. sintani
dicitur: quod ad virum quemdam no-
bilem venerit, et 4 annis cum eo commo-
ratus fuerit, qui prior eum in suo
monasterio monachari fecerit, ergo est
pater Wolveni restaur.

Circa 844. ratio est 1^a quia Cantfrith N. 5. Antwarth
Charitarij in sua dotacione ex parte no-
minat hunc Antwarth abbatem. Sed hic

sterij Renon
loribus, rationi
lionibus,

II

No, Lang, Ho
tuo oris N. N.
tom, Monasterio
Wolveni Restau.
notabilior circa

Leg. S. sintani
legitur: quod
leoril in Mon.
Dica Franc.

LII

Wolvenus cum p.
ergo sine abbate

monasterio facti
anum sub act. Mon.
be fabaria p. d. b.
fabaria celebrat
fimo ad d. h. h. h.
onij Monasterium

in brevi inscriptio
hauente, scilicet
regalacionis h. h. h.
nium, antiquum

antwarb non regnavit post Gozpertum
quia mss. Cönsulense Ck. C. abicit
Wolvenum restauratorem immediate suc-
cessive Gozperlo, ergo ante Gozperlum
Gozpertus I. De quo in Char-
tario N. 2. et 6. abbatiam rexil.

Ratio 2^a quia Neurologium San-
gallense hunc Antwarb, post Wol-
vinum abbatem

Wolvenus II re- Circa 871. Wolvene restaurator filius Wolvenii
Staurator et Nepos Wolfhardi vixit autem pro-
certo ab a. 852. usq. 876, ut patet in
Chartario Ck. A. N. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 16. 17.

Wichram II a. 885. Quod vixerit Wichram hoc anno, liquet
ex confraternitate cum Monasterio S. Galli
facta, ut manifeste apparet ex Neuro-
logio San. Gallensi Ck. D.

Gozbertus II. vixit pro certo a. 888. usq. 892. ut videre est in
Chartario N. 21. 22. 23.

Saeculum X^{mum}

Ruopertus. vixit a. 912. ut patet ex Chartario N. 25.

Cue. ab a. 912.
nullus abbas invenit,
usq. 990. quibus
Lpibus et nostra
San. Blaziana Hi-
storia obscura est:
Ergo vltissimū videt,
Nāriū? Phranzia
ab Hān is dera stabul,
Sicut et forte nostrū?

Bene notandum est ab hoc a. 912 usq.
990. nullum certum abbatem inveniri,
imo nec Schediadma aliquod de dona-
tionibus, permutationibus, proter Thue-
lonis donationem N. 27, et Ottonis II Im-
peratoris confirmationem, et concessio-
nem eligendi Abbatem p. N. 26, aut alia
quacumq. re. Ahenovij inveniri. quae
causa fuerit nescitur, nisi quod annales
Cönsulenses in pergamento conscripti se-
quentia abierant. a. 916. Ungari totam
Alemānicā igne, et gladio vastarunt, et
etiam monasterium S. Galli a. 921. quidni et
nostrum?

Quia ergo longum interregnum hoc tempore a nostratis observatum est, ideo posuerunt hoc loco quosdam abbates, quos in Necrologio San- Gallensi invenerunt, quorum duo tamen incertus, et anni regiminis pariter incogniti. Silergo

- ¶ Necrologio San- Gallensi D. Sigehast.
 - Item Othart
 - Item Ruaspott.
 - Item Wiprast.
- Qui juxta annales Cundentes, et Ma. Adalbracht
billonum a. 990 miserabiliter occisus
dicitur.
- Qui certo vixit a. 995. vide Chartarium N. 29. Notkerus

Saeculum XI.

- Qui pariter certo vixit a. 1023 vid. Chart. N. 30. Burchardus.
- De quo Mabillonius Tom IV. annal. benev. Pirrhilo
L. 55. f. 323. ita scribit: a. 1026 Bur-
chardus Campionensis, et Rinaugientis
abbas obiit Lessarte hermanno, eius Rhe-
naugia Pirrhilo abbas substituitur.
- In tabulis defunctorum S. Galli hoc
leguntur. 3. Aprilis Pirrhilo abbas
de Rinaugia obiit a. 991.
- Nota sed juxta mox allegatum
Necrologium hic Pirrhilo ponendus
est post Godebertum V.
vixit pro certo a. 1049 vide Chartarium N. 31. Richhardus.
- Item a. 1064 et 1067. vid. Chart. N. 32. Gerungus
- Item a. 1107. et 1124 patet ex Trithemij
Tom. I. De S. Wilhelmo abbate Hirsau-
gientis Otto.

NB.

a.º circa 1100. vid. Chartarum
N.º 42. 47. 48.

Saeculum XII.

Diethmarus vixit a.º 1125. ut videre est in Chartar. N.º 37
et 35.

Cuno. Postulatus est Petri domo vulgo *Salmst. Salmst.*
Bueling in chronol. cont. f. 228 as-
serit eunorem ceu postulatum. Ahenorio
datum fuisse ex Petershusen circa a.º
1090 vel 1100.

Diethelmus. De Ottilare postulatus est S. Blasii. ubi Chroni-
con S. Blasii habet ad annum 1144. contigit
autem eius mors probabiliter circa a.º
1100. 12 apr.

NB.

Saeculum XIII.

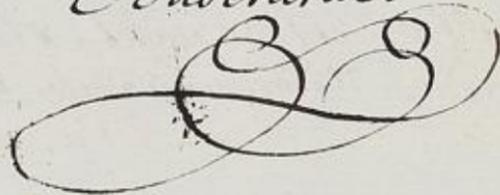
Heinricus a
Wartenbach. Vixit pro certo a.º 1206. ut manifeste apparet ex
Scheda inventa in apertura lapidum
S. Blasii, et Mauritij

Burchardus II. vixit pariter a.º 1241, ut videre est in Char-
tario N.º 4.

Berhardus I. Item a.º 1243 N.º 5.

Berchtoldus a
Salckenstein. postulatus seu potius Monasterio Ahenor-
vienti datus à Summo Pontifice circa
annum 1249.

De reliquis, et subsequis abbatibus nil
dubitatur.

Variae Notae, et Reflexiones
Supra tit. D. seu Seriem
abbatum

- 1mo antiqui nostri sequentem ordinem
abbatum Rhenov. observarunt. Scilicet
- 1^{mus} Dalbrast a. Dni ciriter 700.
 - 2us Wolvene I^{mus}
 - 3us abbas R. sub quo vixit S. fintanus a. 800.
 - 4us Antward a. 844.
 - 5us Gohrertus a. 852.
 - 6us Wolvene II Monij restaurator a. 868.
 - 7^{mus} Wichram a. 881.
 - 8us Gotsbertus a. 888.
 - 9us Reeperthus a. 912.
 - 10^{mus} Pichtilo
 - 11^{mus} Ruadpoll.
 - 12^{mus} Wijnalt a. 970.
 - 13us Notkerus a. 995.
 - 14us Burchardus a. 1023.
 - 15us Richardus a. 1049.
 - 16us Otto a. 1103.
 - 17^{mus} Diethmarus a. 1125.
 - 18us Cuno postulatus ex Petershusen.
 - 20^{mus} Sigehalt
 - 21^{mus} Othan
 - 22us Heinricus I a Wartenberg
 23. Burchardus II a. 1241.
 - 24 Eberhardus I a. 1245.

an procedens, vel sequens erdo magis genuinus
sit, relinquitur severiori trutinæ.

in Charlarium
XII.
in Charlar. 839
ego Fulradus
confl. f. 228
Abbatum Rhenov.
Petershusen circa
Blasio. ubi
anum 1144. con
obabiliter circa
XIII.
mani felle appo
apertura capite
ij
videre est in
Monasterio Rhe
limo Pontificia
is abbatibus

3

2do putant aliqui ex nostris Gozper-
 tum antecessorem Wolvini restauratoris pri-
 mum abbatem huius monasterij fuisse, adherentes
 hoc ex tali fundamento: quia Pater, et avus eius
 s. ut Diploma Sonat. construxerunt quoddam Mo-
 nasterium Rinowa dictum, Wolvini vero illud
 à suis cognatis destructum iterum reedifica-
 verit, ex quo deducunt prius nullum abba-
 tem fuisse, scilicet ante restorationem dicti
 monasterij, ut prole cum Monasterium nunquam
 integre fuerit edificatum. Sed quomodo hoc con-
 jectura subsistat non invenio.

3° In calendario MSS. Codicis Renovien-
 sis, probabiliter a^o 1020 conscripti, cui adscrip-
 ti sunt successivè nomina s. obitus aliquorum
 abbatum, ut is Sept. Burchardi abb. 3. Apr. Fri-
 dolo. 16. Febr. Richardi. Gerungi, Ottonis ab-
 batum, etiam 26. Aug. notatur Adilbertus abbas
 utiq; non ille, quem Duclivus ex MSS. Cin-
 tidensi a^o 990. miserabiliter cui sum abierit,
 quippe, cum constet hoc calendarium primum
 post annum Milesimum conscriptum esse, nec
 memoret abbatem intermedium P. Kerum, qui
 a^o 995. pro sedisse legitur. Dicendum igitur,
 forte Adilbertum supra dictum intra proli-
 xum illud intervallum, quod intercedit inter
 Gerungum, et Ottonem ad clarum fuisse.

4to placet hic apponere rationes pro
 et contra, an scilicet ante Gozbertum I^{um}
 illi tres abbates Wichram, Wolvine, et Antham

J. in Neurologio San- gallensi Tit. D. in fronte positi: Rheno-riensem abbatiam gubernarunt: unde

1. qui igitur Godebertum Antivarto proponunt, et consequenter Traditionem illam Cantfridi N. 5. Chartarum in annum 807. referunt, nituntur his rationibus. 1. quia spectato Chartarum ordine haec ipsa mens Copistae esse videtur. 2. quia in Neurologio San gallensi haec solum abbates nominantur, videlicet Wichram, Wolvene, et Anthram, evidente argumento, hos sibi secundum ordinem Sueviche, aut cur Godebertus intermedius fuerit protermisus? 3. quia forte a. 844 flagrabant adhuc perniciosa illa discordia, quibus durantiis non est credibile, aliquam Monasterio extreme periclitanti factam esse donationem. 4. quia valde dubiosum est, an ante restorationem Monasterium abbatia titulo gavisum sit.

2. pro opposita sententia pugnat Chronicon Censuense, quod diserte aperit, Wolvenum Godeberto a. 807. defuncto Sueviche. supra-gatur 2. de a. 858, ubi Tudorius Wolveno monasterium ita committit, ut non nisi post obitum eius fratres abbatem inter se eligendi habeant potestatem. unde, quia juxta dictum Chronicon Wolvenus eodem adhuc anno Monachum induit, non est credibile, quod post obitum Godeberti alteri habenas monasterij commiserit, et primum post huius etiam mortem senio jam confectus eas sibi regendas assumpsit. aut si, pro 3. Antivartus Godeberto subrogatus fuerit,

rostris Godeberti
Auralous mi
fuit, ab
Pater, et
reunt quidem
Wolvenus
terum reedifica
eius nullum
urationem
sterium nunquam
te quomodo
nio.
Codices
scripti, cui
obitus aliquo
rui abb. 3. Apr
ungi, et
Wolvenus
ex MSS. C
r cuius
endarium
scriptum
m. 10. Kerum
Dicendum
lum infra
intercedit
lavum
ere rationes
Godebertum
Wolvene, et

mirum subit, cur nec vestigium reperitur
de eius confirmatione hunc temporis tam ne-
cessaria, quam usitata.

Hæc posterioris sententia fundamenta,
quia non ex meris conjecturis, sed documen-
tis desumpta sunt, ponderare videntur.
Ista sententia aliqui proferunt cum non sit
difficilis ad rationes superiores responsio. nam
ad 1^{am} dicitur ordini Chararum à Copista in-
tento ceteris paribus quidem insistentem esse,
ceterum Copistam non raro in hac subordinati-
one capsum esse, patet ex adductis notis et re-
flexionibus in l. A. ad 2^{am} dicitur, etiam
si Gōtbertus proponatur, adhuc questio urge-
ret: cur is protermittatur, cum tamen
primus à restauratione abbas, et à rege
confirmatus esset: ad 3^{iam} abbas negotio suo
curritur, si charta proferens non à 844. sed
850. quo ipso juxta chronicon sapientium re-
staurationis Monasterij perfecta fuit, condita esse
dicitur. Ad 4^{am} constat Gōtbertum à Wol-
vene, et fratribus suis electum ante confirma-
tionem Ludovici. accedit quod S. firibannus sub
abbate vixisse legatur, ab amen, utrum antea vel
post restaurationem dubitatur.

NB.

5to ante Notkerum s. de quo in Chartario
N. 29. Buclinus ponit duos abbates, Walber-
tum, qui ovitus dicitur sub a. 990. et Therun-
gum. at ante Notkerum plures abbates à tem-
pore Luperti fuisse necesse est. A. S. Nevol: S.
Gallente l. 2. ministral. col. 2. internot. Wi-
machs, et Sigehast; et col. 3. internot. Adalbrach
et Wolvene, sed hanc mox ante Ottonem

O. De Wiperto quidam ita scribit: Wi-
 perlus, et Wipnacht idem sunt. habetur in Hecro-
 log. S. Gallensi Et. D. Wipnacht abba adscriptus
 col. 2. quem hunc ipsum Wipertum: de quo
 in Rarbario N. 27. mentio fit. / fuit reor. Po-
 nitur autem primus inter reliquos abbates Cha-
 talogo interpolator, de quo mentem meam sic
 aperio. Tempore inita confederationis a. 885
 sub abbate Wichram scriptos fuisse abbates, et
 Monachos tribus columnis recta linea, qui eo
 tempore vixerunt, vel sub precedentibus abba-
 libus saltem a tempore restaurationis obierant.
 Abbates vero, et Monachos columnis adscriptos,
 seu potius interpolatos primum subsequen-
 temporibus huius confraternitati nomen dedisse,
 tales sunt ex abbatibus Wipnacht, Sigehast,
 post col. 2. Wolvare, et Otto post columnam 3.
 Eodem iudicium esto de columna 4. quod nem-
 pe contineat abbates, et fratres primum a
 tempore inita confraternitatis adscriptos;
 quod colligo, sum quia diversa est scriptura
 a prima, sum quia ad calicem col. 3. pronuntur
 Sorores, quod signum est, ibi finire catalo-
 gum. Ponitur autem ultimus in columna
 4. Diemar abbas, quem reor esse Dietmarum
 ipsum abbatem, qui vixit sub Lothario Rege,
 qui ultimus inscribi se fecit confraternitati.
 Testatur autem Duclinius in Chron. Constanti.
 ad an. 1188 adhuc viguisse istam spirituales
 Societatem cum monasterio S. Galli. Hec ille.

Stiguum repudi
 ac temporis hanc
 sentia fundam
 nis, ad dorum
 derare videtur
 kelim cum non
 ores responde
 larum a copu
 m in hildum
 in hac subd
 duculis notis
 Deam P. elu
 d huc quod
 r, cum famo
 abbas, et a
 m abqz nego
 no non ad 8
 ion S. Gall
 fuit, condit
 got. de l. un
 um ante con
 ad S. finit
 men, utrum
 de quo in
 abbas, D
 a. 990. et
 ures abbas
 7. C. 15. Re
 2. interpol
 interpol. ad
 ke ottonem

Notanda

Quis fuerit effectus dotationis
albe cellae Monasterii Rhenoviensis
circa 856. factae?

NB.

N^o. De cella alba quidam ita philosophun-
tur. cella a celando vocantur. Monachi cellas
vocabant habitacula in recessu, et solitudine
posita, in quas velut religionis gratia se con-
ferrent, ut ait Goldastus. loca olim solitaria
sive solitariis dicata, et ab eis habitata cellas
fuisse vocatas attestatur Joan. Robertus in vita
S. Huberti apud Belodum. Hinc colligo, in
cella alba hunc temporis adhuc vixisse Crimitas,
et ordinem S. P. N. Benedicti, primum per nos-
ros introductum; cur enim non potius diceretur
Monasterium, sicut et Rinangia? quae ante et
post reformationem in Diplomate Monasterij
titulo semper gaudet. Mabillonius ann.
Bened. ad annum 791. ubi addit Hitherij Ab-
batis haec verba: quoniam multa sanctorum coe-
nobia diversas cellas sub se video constructas p.
ex quibus colligo, cellas huiusmodi coenobio
alicui subiectas ab eodem abbate gubernatas
se habuisse velut Prioratus ceu proposituras,
qualis iuxta Duclinum fuit cella S. Blasij,
puta ab anno 856. usque 945. quo forsitan sub-
iectio seu unio sublata est. Item Mabill. ann.
Bened. ad annum 817. refert inter capitula con-
cilij aquisgranensis sequens ordine Ab^{sum} ubi
abbatibus liceat habere cellas, et abbas novi-
deat, ne minus ^{vide} monachis ibi habitare permittat
quam Lxx.

NB.

Itemque in MSS. Bibliotheca nostra sic
 habetur: cella alba, qua nunc dicitur S. Blasij
 et Mabillonius ad annum 903. ex authoribus
 Basilea. laura scribit: cellam S. Blasij primitus
habuisse nomen cella alba. Historiam suam
 accipere ex Buelino ad annum 801. his verbis:
ad S. Blasij in Herunia heremitica vita pluribus
jam saeculis ibidem felicissime exercita, monas-
tium juxta leges D. Benedicti plurimis jam antea
annis adjuvant sanctissimi illius loci Incola,
quam abbatiati honore insignirentur, cui eorum
prioris seculo profuere aliqui. Confirmatur
 hoc ex eodem Buelino ad annum 857. ita scriben-
 te: Herunia s. puta circa hoc tempus s. in tribus
maxime coenobis D. Blasij, Truperti, et Georgij
effloruit. unde non dubium, quin colonia no-
 va illuc mita, et athenis Benedictina per Athero-
 vienses s. nam que utilitas, vel effectus huius facta
 dotationis? s. ibidem implantata fuerit.

N.B.

At hoc cella nunc monasterio, et Makedition,
 Num autem querelas Corbeja antiqua contra no-
 vam, quae ex illa coloniam fratrum cum bonis
 fundationis quibusdam receperat, nobis appli-
 care possumus. Querela autem s. ut refert Ma-
 billonius in annal. bened. ad annum 822. illu-
 rum erant, quod bona monasterij sui s. Corbeja an-
 tiqua s. diriperent pichimi fratres, et aliena loca
 dilarent s. M. Corbeja antiqua in Diocesi
 ambianensi: inde colonia translata ab Adalardo
 abbate in novam Corbejam Saxonia.

Denique Mabillonius ad annum 903. a S.
 Serit. cellam S. Blasij, qua cella alba primitus

nda
 us dotationis
 is Rhenoviens
 rche?
 am ita philo
 ntur. Monachi
 bu, et solidu
 onis gratia de
 loa olim solita
 ab eis habitata
 an. Robertus in
 . Hinc collig
 huc vixit
 hi primum
 non potius
 ugia s. qua
 omatibus.
 abillonius
 udit. Hic
 multa sanctorum
 video con
 iusmodi co
 abate gub
 ceu prop
 cella S. Bl
 25. quo ser
 Item. Ma
 linker cap
 ordine 40
 et abbas
 habitare p

nomen habuit, condi coeptam esse à quibus-
 dam Eremitis, prout narrant Basilica sacra
 auctores: postea reginbertum Baronem Sel-
 denburensem jure locum ad junctis, bonis
 ditate, abbatiam construxit, ac a. 962.
 obiit.

Monasterium etiam sequentia habet:

Frangon non Baldumburum regis filium
 deus fridus sanctus an in alb, agto gmanit
 non wasis albis p. gab in friduram in
 videtur quibus: und regis non regis ottom
 nin filius privilegium, so gabur in Dins-
 trisbon a. 962. hoc ille

2. quam potestatem, vel utilitatem
 Potatio alba cetera Monasterio Tre novienti
 contulerit, libenter edoceri efflagito.

Lit. C.

Prologus.

In vitam S. Sintonij Confessoris,
Monachi quondam Monasterij Rheno-
viensis. N. Invenitur etiam in Got-
tallo, et Mabilonio.

Cum Deus omnipotens electos suos, quos
ante vitam ante mundi constitutionem
predestinavit eternam, diversis huius mun-
di curis occupatos, ac varia studia lectan-
tes, ineffabili misericordia ad perfectionis
vite Instituta perducere soleat, modis
quidem diversis, ex purissimo tamen cle-
mentia sue fonte manantibus. nobis quoque
haud absurde visum est, memorabilis viri, qui
nostris imitabilia fecit exempla exempla tem-
poribus, predicabilem verbis comprehendio-
lis conturbere mentionem, quatenus et nobis
haec lege legentibus, et posteris aliquod ad-
fructum suum afferant utilitatis

Incipit vita.

Vir quidam nomine Sintonus, genere
Scotus, civis provinciae Laginensis, quibus
occasione ad perfectionem pervenerit, qui-
busque tentationibus ac laboribus attentus,
huc enarrare Deo favente conabimur. Prædi-
ti ergo viri beati Sintonem gentiles, qui Nord-
manni vocantur, plurima Scotia Insula,

miles fuit pater fiantani proditi, qui de
 contraria parte hominem occidit. quod au-
 diens princeps contrariae partis nimia succen-
 sus ira, continuo domum patris fiantani mag-
 no auxiliatus exercitu, omnia illius, ipsamque
 ferro, flammisque perditurus adivit. venien-
 tesque noctu domum armis cinxerunt, ignemque
 ad tecta jacentes, patrem ipsius fiantani de
 ignibus foras progredientem jugularere.
 Fiantanum vero in alia domo manentem, cum
 similiter ignibus circumdedissent, et se pro-
 foribus viriliter defendentem apprehendere
 nequiverunt, sed ipse per medios ignes, et
 hostes, divina videlicet eum gratia protegen-
 te, parum laesus, elapsus est. fratrem vero
 ejus, qui in eadem fuerat, occiderunt. Inde
 igitur inter utramque gentem magna comitata
 sunt inimicitia, inexorabilesque discordia.
 Sed haec post longum temporis intervallum,
 interventu quorundam fidelium pecunia non
 modica fiantano, suisque data, utraque pars ad
 pacem rediit. Eodem vero anno hostes s. fiant-
 ani, timentes, ne vindicta super eos veniret,
 et dolor paternus in corde fiantani revivisce-
 ret, pariterque eum exstirpare volentes, hoc
 modo dolos in corde meditati sunt. Inito con-
 cilio preparaverunt fiantano convivium in locis
 maris contiguus, atque invitato fiantano Nor-
 manni venientes, et de medio convivarum ra-
 pientes, sicuti cum inimicis suis consiliati sunt
 archibumis eum vinuclis ligavere, et secum

pariter abducere. Juxta morem ergo suum
 Dominus eius Nōd manus, quia necdum ad
 patriam suam redire cupiebat, alij illum ven-
 didit, et mox ille tertio, et ipse quarto. qui
 socij collectis patriam revisere desiderans, hunc
 secum cum alijs in captivitatem duxit.

Cum ergo media aequoris spatia navigando
 transiret: Ecce! occurrerat eis quoddam clas-
 sis eiusdem gentis, et unus de his in Navem,
 qua sintanus erat ascendens, interrogavit In-
 sulae qualitatem, et qualiter ibi erga illos avi-
 ditel. In ipsa autem navi erat quidam, cuius
 fratrem ille, qui hoc inquisivit, occiderat. et
 continuo ab eo cognitus, ac simul interemptus
 est. quod ipsius socij videntes, pugna se pra-
 paraverunt, et duae naves acri certamine diu
 dimicaverunt. His ita litigantibus, sintanus
 in vinulis constitutus, Domino suo ac socijs
 se se erigens auxilium ferre volebat. Inter-
 venientibus autem ceterarum populis nantium
 et bellantes ab invicem sequestrantibus, eo modo
 navis, qua sintanus erat, absque lesione recepit.
 Dominus ergo, qui recordatus devotionis, qua
 sibi etiam vinulatus subsidium ferre volebat,
 ac fidem talem remunerari cupiens, mox cum
 vinulis absoluit, et bene sibi cum eo futurum
 esse pollicitus est. His ita gestis ad quasdam
 venire Insulas juxta Pictorum gentes, quas
 oriades vocant. Illis igitur de clavi in terra
 descendentes, et corpora reficientibus, atque
 per insulas hinc illucque discurrentibus pariter

et ventum prosperum exspectantibus, fin-
 lanus, et ipse scientia percipit, loca Insu-
 lana capit disquirere, ac de salute sua, ac
 fuga anxia mente cogitare. Ignotis igitur
 in locis saxum ingens reperiens, sub illo se
 statim occultare curavit: quam rupem illius
 maris inrescens subire solebat. Quid igitur
 ageret, aut quo se verteret ignorabat: hinc eum
 pontus urgebat, illinc hostium timor circa eum
 discurrantium, et super saxum, quorūdam,
 ambulantium, et undiq; illum ex nomine suo
 vocantium, vehementer argebat. Malens igitur
 rabiem ponti sufferre, quam in manus homi-
 num universam belluarum ferocitatem exu-
 perantium invidere, Syneis undarum mobi-
 bus, die illo, nocteq; sequenti, in ipso loco
 jejunos permansit. crastina autem die hosti-
 bus in alia ipsius Insula parte manentibus, re-
 cedenteq; maris aestu, qui foras speluncæ
 contingens, interdum quoq; flatu ventorum
 altus fluctus ire compellebat in antrum, fin-
 lanus exurgens manibus per loca dumosa,
 metu paganorum repens, exitum diligentis-
 sime omnia perlustrans, exitum invenire cu-
 pibat. putabat autem terram esse continuam
 ab hominibus habitatam. finem vero Insula
 cernens, deprehendit unam parte magno mari
 cinctam, alia sinu haud modico circumdatam.
 Itaq; cuncta corporis firmitate destitutus,
 nimiq; invalidudine, quam ex vinulis fa-
 meq; contraxerat, oblitus aquis se credere non
 audebat.

civitatis duxerunt Episcopum, qui et ipse
 in tiberina Insula liberalibus erat institutus
 Audis, et ejusdem linguae eruditus notitia.
 Cum quo per biennium moratus, multis humani-
 tatis, atq; largitatis eius est beneficiis usus.
 Egitur Fintanus accepta scientia huius Episcopi
 galliarum partes paravit adire. hinc S. Martini
 sedem petens, postea franciam, alemanniam, Lon-
 gobardiamq; peragrans, proprio, sede demum
 et labore Romam pervenit; Inde reversus, quen-
 dam nobilem virum in alemannia adivit, cum quo
 in clericali per quatuor annos permansit, per
 singulos in abstinentia virtute proficiens, et no-
 va Imperator exempla ostendens. hinc profatus Dns
 eius in proprio Monasterio, quod Renangia vo-
 catur monachariseit. Anno Dominicae Incarna-
 tionis DCC. aetatis vero sua LI. ubi per quinquon-
 nuum singulos virtutum gradus ascendens, tan-
 dem majore profectus amore juvenis, in arctissi-
 mo loco se reclusit, et inaudita corpus abstinentia
 perdomuit.

Beatus vir Fintanus cum veludi voluisset, et
 instantibus precibus per hoc Domini volun-
 tatem scire laboraret, vox huius modi ad eum
 delapsa est

Teletcha fodia nagthesetin dabdanc.

*Deus non est oblitus servorum: ita S.
 Ambrosius notius. alij habent.*

= licet tibi a Deo post alios remeare.

cum permisso abbatis huius quartam partem pa-
 nis in quotidianum sibi victum ut ceteris fea-
 tribus deputatam uno anno, et in altero magis
 rem iam aggrediens paritatem, dimidiam: et
 in tertio tertiam, quarta sibi solummodo parte
 reservata libens pauperibus erogavit.

*NB. aetatis fomen
 LI. a' q' in scriptis
 apponit*

pro Celsiteriis lapides velatos adhuc inter
fratres, pausans corpori ouelle suppositus, atque
paululum requieuit, donec cunctis quiescentibus
secreto se in orationem dedit. cuiusmodi, ubi qua-
dam nocte, ut consuetudinarius incumbere ora-
tionibus, Demonem in similitudinem hominis
cuiusdam mirae magnitudinis, ore aperto, lingua
que premissa, manibus expansis, oculis mira-
cibus videret. et eum impetum in eum facere vellet
facto signo crucis evanuit. Ipse tamen imper-
teritus Matutinalia coram altari in modum
crucis stans expectavit officia.

Reclusus cum tanta eum fames urgeret, ut
panem totum, et plus manducare vellet in natali
S. Basilij, qui tum forte, et plus advenerat;
Deum sedulo rogavit, ut huiusmodi ingluviem
Ipsius interventu auferret anima, qui mox post
orationem, et lacrymas, quas incomparabiliter eti-
am in leuibus fundere solebat, tale oraculum aure
percepit, noxna lingua notatum.

= *Atta oblech ich Christum christus Pater
= grati = mathe farna feligh lam na Kisel theil.
= huius facti dicitur teilu il far Kisel.*

*Id est. O Jesu Christe crucifixe Pater meus, et
= redemptor, amor meus, et salvator ne permit-
= tas me maligno spiritui obtemperari, sed fac
= me ad te venire, quia sine te nulla salus, te
= amo, et in te spero, hoc dico malignus spi-
= ritus seu tentatio aufugit. Item S. Ambrosius.*

Ex hoc edacitatis vitium minime lenit.

Item foris positus priori anno, quo claudere
erat ingrehturus omnibus noctibus stans in Cae-
lia in oratione pernoctavit. Igitur priori nocte,
antequam S. Basilij reliquia huc ad Penam de

NB.

Roma venissent more solito in Basilica orans
 subito vidit corporalibus oculis columbam super
 altare cecidisse, sensimq; inde in cristam volan-
 tem disparuisse. Crastina ergo die super ipsum
 altare eadem posuere reliquias, super quod Dei
 famulo ante apparuit avis haec allitisse. Proce-
 dit quoq; tempore foris positus, cum similiter nocte
 intra Basilicam solus existeret, et prodicti Mar-
 tyris suffragia verbis imploraret dicens: O Blasii,
 qui peregrinus his locis, sicut et ego esse cogno-
 ceris, pro meis ad Deum intercede precaris! cum
 haec ingeminans lacrymas more suo uberrime
 fudit, stans ante altare, quo sacra posita fue-
 rant reliquia, non inclinatus, sed erectus; sed
 tamen, ut referre solebat, obtulibus paulisper
 obtenebratis, vocem audivit huiusmodi: = Sedes
 tua in caelo jam dimittis, precaris posita est.

Iterum in archihimo loco positus: de quocum
 opportunum fuerit, sed leviter explanare conati-
 mur: cum mane diei futuri reliquia sacre memo-
 rati Martyris ab eodem loco, in vicinum saltum
 deportanda fuissent, profusus Dei famulus mag-
 no exaruit desiderio, cupiebatq; ut ipsius Mar-
 tyris reliquias propriis efferre humeris mereretur.
 cum jam dudum in eodem loco positus, votisq;
 se constrinxisset, inde nunquam exiturum. ut
 igitur Dominus desiderium pauperis, ut ait, per
 prophetam, exaudiens adimpleret, ac famuli
 devotissimi vota rata esse concederet, eadem
 nocte visus est sibi pontem Rheni fluminis, per
 quem de ipso Monasterio exiit, cum copiosa
 multitudine transisse, columbam quoq; humeris
 suis intedisse, et eam se, ut cupiebat humeris

NB.

deportare, inde alios petere, iterum sibi
volantem adesse.

Ceterum Cois ipsius Rhenaugia ostensionem
in Bauariensi Monio adhuc degenti, et de hac
professione iam meditati, nobis ipse referens,
licet impulsus, ac pene coactus hoc etiam inti-
mavit: eadem videlicet Cois aquis esse circum-
data, et frequenti circuitu plures effluentias insulas.

In natali S. Columbani iterum tentatione af-
fluitus, et in Dubitatione positus, si parvam an-
nonam, quae ad vitum gulae dicitur sicut aliis
Monachis ipsi quoque dabatur, pauperibus erogare
deberet? reputabat enim seum, ne si cibos,
aliorum labore oblatos pauperibus erogaret, hinc
Deum offenderet. De hac igitur re Dei volunta-
tem per S. Columbani intercessionem precibus, et
lacrymis requirebat, qui talem continuo respon-
sam voce suavissima Divinitus direxit.

= Cuendo Chack. Cucken. det. Faden. matk.

= det. faden matk doch aih.

Id est: = pro tua longa patientia et abstinentia
in pauperes palando, ego te Pasca. quem Fr.
ambros.

Primis quoque diebus, quo poenalem locum, quem
in hoc mundo pro Dei amore delegerat, illum intrare
contigit, gula nimirum vitio tentatus est. Nam
usque ad horam, qua ceteri reficiebantur, expectare
nequaquam poterat, sed etiam, donec Evangelium
legeretur, a cibo abstinere nequiverat. Quia sugges-
sione vehementer afflitus, et ultra quam credi so-
let, erubescens, ad solita confugit auxilia. In
festivitate quippe Aidani, si audivisset, cum eius
imploraret auxilium huiusce vocem

= Quire ilaous in naidchi in toge colonge cele-
= cere neub vouferfas corithui.

Deest: = ego debeo Deo obtemperare, et non
-tentationibus maligni spiritus. eod. interprete
Sua voce. Nam tentatio sedata est.

Inclusus vero sanctam multitudinem spirituum
imundorum noctu conspexit, ut terram simul, et
arbores, quas Athenus hinc inde cingit, implere vide-
rentur, cumq; diu horisonas darent voces, sancti viri
preibus disparuerunt, et ulterius illi nunquam comparu-
erunt.

In festivitate S. Brigitta v. non modicam pau-
perum turbam, ut sibi moris erat, collegit, carnem
totam, quam habuit iuxta numerum aggregatorum par-
ticulam invidi proiecit. hoc autem facto, eue! tanti
pauperes, ut aderant, improbitate venerunt! vir vero
Beatus in adventu eorum Deo gratias agens, particu-
las, quas ad numerum comitantium prius parare
jussit, in Dei largitate confusus, qui panes in quinq;
millia virorum multiplicavit distribuit, fecit, sed tunc
numerus geminaretur egenorum, et nihil de carnibus
ab illo, vel a quoquam adderetur, uniuersis tamen
sua particula ex eadem caruncula inveniebatur.

Sanctus Findanus ergo Patronus noster artifi-
simo loco inclusus, qui filius est ad septentrionalem
partem Basilicae S. Mariae genitricis Dei. et D. N. J. C.
viginti duos annos incomparabiliter corpus pendo-
muit, nam post primum supernadictorum annum cilicio
indutus erat. calore ignis nunquam refectus, non pau-
sans in lectulo; balnei levitate meruitans, jejunis, vi-
giliis, orationibus indefinenter insistebat. Pare vero
post annum primum ingressionis ejus, et post de eum
ab omnibus, quae mandis patunt, extra periculis,
et his paucissimis se, Domino confortante, abstulit.

Alia vero profati viri sanctissimi virtutes, quae
multis sciendo veraciter testibus sunt, monotata, in
alio miraculorum volumine ex parte videntur fore
cum cautela enarrata

felicitate ex pluit vita S. Findani. Domine
et ope divina. prestetq; nobis post hanc vitam
Deo hanc sua potentie nunc, et in aevum.
Amen

Varia Nota, et Reflexiones.

Supra Tit. C.

1° Volvi et revolvi nuperis diebus M.S.^a augia divitis, ubi offendi antiquum M.S.^{um} in pergameno, in quo sequentia distincte et ex parte legenda erant: Tempore profatus Dominus eius in proprio Monasterio, quod Renangia vocatur, cum monachis, scilicet anno Incarnationis DCCC. etatis veratice 51. p.

At nostrum M.S.^{um} equalis forte etatis etiam in pergameno ponit: a. DCCC. etatis vero sua 51. cui ergo credendum erit? Insuper si gloria opus est, haud dubie M.S.^{um} augiente videtur esse falsum, cum utique ille nobilis: ut vocatur in vita eius mox advenit: scilicet non amplius vixerit. Scilicet Wolvenus restaurator vel eius Pater, et avus, quos adhibe, et cum quibus in clericatu per quatuor annos permansit in vita abierit.

2° Abierunt aliqui ex nostris: S. Fintanum primum post restaurationem adeoq. post annum 852 Anrium ingrellum esse, alij vero affirmant, iam a. 800 hoc contigisse, affero utrorumq. rationes, et motiva, et quid de his per statuendum sit, penitus relinquo.

NB.

Motiva priorum sunt 3: quia non est credibile reliquias S. Blasij Rhegovio cella ab ea illata, antequam hoc fuerit incorporata Anrio, quod factum est circa ann: 852.

2. quia in Neurologio San-gallensi Tit. D. inter Monachos, qui subtribus illis Abbatibus scilicet Wichram, Wolvene, et Antwart vixerunt, recensetur Fintanus Monachus, et sub pubant sunt inter defunctos sub Wichramo, et Wolveno.

3. non est credibile post obitum S. Fintani Anrium statim in tantam ruinam devenisse, et sene extinctum fuisse, forsitan enim nec de eo, licet nulla de aliis remansit memoria.

4. Sed neq. dici potest, initiatum presentibus et posteris, si disciplina per illum coepta adeo

Marginal notes on the right side of the page, including references to 'S. Blasij', 'Anrio', 'Wichram', 'Wolvene', and 'Fintanus'.

ex hinc fuisse, ut per alios reformari, et ad posterum transmitti potuisset.

5.º quia tenor diplomatis Tudeviciam salis inuit, nullum antea Rhenorij abbatem fuisse, siquidem Tudevicius non mere confirmat Godebertum, sed abbatem constituit, ac possessionem abbaticalem ei primitus subuit. unde merito dubitari potest, si ante restaurationem Monasterii existierint, cum Wolvenus solum memoret Monasterium abavo, et parente suo constructum, nil de monachis, vel ordine aliquo.

6.º licet Mabilon adventum S. Finiani designet ad annum 800. tamen censet hoc contigisse sub uno e tribus abbatibus, sic autem ejus verba sonant: Locus est in Insula Rheni Diocesis Constant. alius ab angia Divite, Munio insignitus, cuius conditor fuisse creditur Wolphardus comes Kyburgensis in libro fratrum conscriptorum S. Galli recensentur inter nomina fratrum de Rinara Wichramus, Wolvinius, et antmarus Abbates, quos primos eius coenobij rectores fuisse non dubito, sub uno itaq; ex his abbatibus Finianus eo fecerat. ita ille tom. 2. anal. Bened. unde huius sententia Patroni ex his probare intendunt, omnes tres profuisse post restaurationem, et quidem antwanto wolvenum, hui deniq; Wichramum suessisse.

7.º nec valet irruptio Nortmannia, nam non est credibile in ista irruptione totos finiani cum tam seure inter convivium vendere potuisse, potius igitur credendum, id contigisse quod pace restituta nortmani merimonij causa Insulam taginice frequentarunt. Deinde juxta annales Antientales Nortmani primum a. 840. bellum inchoarunt, ubi talia leguntur. a. 840. Nortmanni XXV milia comitio praelio ex multis

Reflexiones
bus M. D. augia
vergamen, in qua
da erant: p. tunc
fleus, quod Romani
no Ina Inca
tis forte atatis elan
talis vero huc
gloria opus est, huc
ebe salum, cum
eius mox ad
iel Wolvenus
dijhe, et cum
nos pormant
S. Finianum
annum 852
mon, jam a. 800
rakones, et motu
sonitus relinqua
N.º quia non est
Rhenorio colla
uogorata. Munio
tan Gallenb. et
illis. Abbatib.
lward vixerunt
elub pulant
no, et Wolven
et obitum S. Fin
nam devonib.
m enim nec de
memoria.
et, in hinc
per illum capla

causis occupant breviorum nobilissimam civi-
tatem, et omnia demolunt. adeoq non a.
800, ubi S. finianus vixisse aheritur.

Anno 812 baronio tudovicus pius primum a.
815 adversus Northmannos milit exercitum, quibus
pugna acceptis obsidibus rediit. Irupho North-
mannorum in Hiberniam eadem regionem facta
est a. 812.

Posterorum autem rationes sunt sequentes.

1. antiqua traditio, quod S. finianus a. 800.
Athenorij Monasticon profectus sit.

2. addunt auctoritatem Buelini, qui in chro-
nol. consp. f. 139 sequentia habet, Singulari Nu-
minis ductu .a. 797. S. finianus hibernus Aginia
Duis filius, postquam S. Apollolorum limina vi-
sitasset, et coluisset, in germaniam occurrit, et
wolveno comiti Kyburguo a. sacris factus, mira se se
sancitatis opinione comendat, quatuor annis cum ipso
comoratus, et hoc a. 800. S. finianus, cum quatuor
annis cum wolveno Kyburgi comite ipso a. sacris
factus, sancitume vixit, altiora meditatus, Nu-
mini se devovere in cuulto statuit, et monente
comite coenobium ab huius parente wolfehardo
in Renaugia fundatum in pectus, illud deinceps
admirabili vita sancitate illustrissimum reddidit
a. etatis 50.

Item adducunt MSS. illud fabariense. de quo
Syna. in quo sequentia legenda: a. 802. in Superio-
ri alemannia huc Rheticia claret noster Pringenfin-
ianus tyro B. Wernheri .f. fuit autem huc Wernherus
in abbatem fabariensem a. 804. obiit a. 811. .p. visio-
nibusq illustratur, ac divinitus edocetur con-
sumanda monasticae Aemii Insulam, offuinam, et
Palastram se h. fore. tandem ille finianus ibi loci so-
lemni voto, ritibus abbatis Wicrami permittu in-
clusam se detulit. inveniuntur etiam in Museo
fabariensi alia MSS. ita sonantia.

Handwritten marginal notes on the right edge of the page, including dates and names like 'a. 800', 'Syna', 'Wernherus', and 'Palastram'.

a. 802. In Superiori pul Lyma, fabariam re-
legit, ac in eremum Rhenaugientem migrat, mult-
tas miracula perpetrat, sub quo initia coenobij
Rhenaugientis jaiuntur.

a. DCCC. fabariam venit S. fintanus in Ber-
nia princeps abbate Berthardo 15. sub Wernhero,
qui postea Berthardo succedit, monastica vita fun-
damenta anno DCCC. ab. 81. posuit, accepta
tandem in somno visione fabaria Rhenorium re-
tuit a. DCCCII.

In Neurologio dicti Mirij hoc habentur. In
alemannia XVI kal. Nov. S. fintanij Confessoris
a. Chri DCCCXXVIII aetatis LXXII

Ad auctoritatem, et antiquitatem horum MSS^{au}
p. ut dixi, proxima occasione indagabo.

Probatur ulterius ex alia vita brevi stylo aucto-
re Joanne Rugio de aspermont, et Christophoro
Hartmann Monacho Einsidentis, inopisito ad S.
Geroldum conscripta, quae etiam modo est lectio lu-
riensis proij, et ita habet:

Fintanus Princeps Laginia Provincia in hyber-
nia sucto mundo sponte pro. No exul factus post
salutata limina Apostolorum ano aetatis sua 7. Roma
veniens curiensem Rhetiam pertransiens, aliquamdiu
in fabarienti Mirio habitavit; demum ad coenobium
Insula Rheni, in germania dicto Rinaw sese con-
tulit, ubi rara vite austeritate, jejuniis, rene
continuis, orationibus perpetuis egit 27 anos, et
ibidem in sua claustra miraculis et crebris caelestibus
visionibus clarus migravit in coelum deumo quinto
Novembris anno Chrii millesimo trecentesimo vi-
gesimo septimo aetatis vero sua 78.

um nobilissimas
liunt. Adeo p
be aheritur.
vicius pui priman
milit exercitum
decit. Frugis
dem regionem p
hiones sunt Equan
ad S. fintanus a
chus lib.
m duclini, qui in
habet, Linguis
fintanus hibernus
Apostolorum lim
maniam exult
a lauris factus, mo
at, quatuor annis
fintanus, cum p
rgi comite p
altiora med clau
to statuit, et mo
parente Welfe
gehus, illa de
idustrihimun
illud aduon
na: a. 802. in
claret noster
et autem hie
02. a. 811. p
vinitus edocet
Insulam, affuen
ille fintanus ut
vicra mi pcomit
exiuntur et hanc
onarka.

re edificatum, et restauratum s: vid. Chartar. N: 29. et 31. Clavel hui apponere gloham alicuius critici dicentis, et interrogantis, cur autem et ipse volvens restaurator non intulit Mirium S. Blasij? rationem esse puto, quia primum post peractam restorationem, ab non multo post, probabiliter a: 852. quo S. findanus nondum inclusus erat, acta sunt ha. S. reliquia; adeo usque non imerito dicitur Mirium in honore S. Blasij re edificatum. Quod ad hanc gloham sentendum sit relinquo aliis.

3. Interim observantur Rhegovij de S. Blasij sp. et M. fons capitis, quod a: 1206. ab abbate Heinrico a Wartenbach in argentea, et deaurata statua inclusum fuit.

Item quis de Monte argos, in quo S. Blasij habitavit. Item reliquia de cranio, et membro s: duorum puerorum cum S. Blasio interem, etorum,

Item s: 7. mulierum beatarum proyster passionem S. Blasij coronatarum.

4. Si S. findanus jam a: 800 Monasticen Rhegovij amplexus est; alba cella autem non ante confirmationem regiam a: 858. Mirio Rhegovij dotata est, quomodo reliquia S. Blasij vivente S. findano ad Mirium S. Blasij S. albam cellam a portari poterunt? certo non invenio motivum huius translationis. Sicut et habet, si post dotacionem alba cella Mirio nostro factam, illa facta fuerit, sed hoc subsequo tempore S. findanus non amplius in vivis exhibet, nequitur ergo cui sententia accedendum sit.

nda
 Blasij M. et
 fuerint transp
 onasterium
 lantari reliqua
 fugiam Roma
 oris profusus p
 urus omnibus
 pernoctavit i
 Blasij reliquia
 om, more Blasij
 actare eadem p
 ch humo loco p
 quia. Sape mem
 ium S. findan
 qui videtur. S
 bre tempore, qu
 ueral ingrebus
 S. findan
 S. findan
 abas esse, ubi
 relinquendi
 abel ibi in eius
 Blasio contigit
 na vid. C. num
 vel post restaur
 da: 995. in dist
 arie dicitur in
 lbi primum
 m. Structum ere
 le Heinrici III
 bene in honore
 Blasij Marq

NOMINA FRUM DE MONASTERIO RINMUNA. Cozolv Cozobtrued.

Vuuchramabba	Emicho pr	Vnaltolf	hcernu sepchtulo Hue
Vuoluineabba	Suab pr	Sigifreh Adalbra abba	Ellunhart Aman
Antvuartabba	Notker mon	Hatto	Luttol T& omnes debi
Adalhart prb	Lutto sub	Hiltysind	Luttol Treferuf
perahker prb	Meginhart pr	Vuole moot	Vrmpbrug ^{romo} Hihrat hco
Thlotinc prb	Findican sub	Hiltin Wolueneabba	Othart Aba Vul pr
Lutheri prb	Vueifhere pr	Hade po otto abbas	Ruadpoldabba
othart mon	Hiltine pr	Tagebrd Amolfus	Lutteratr Alertiutt
Ihanbreht prb	Tunach mon	Cozolz Suuigger	enig.
pald mon	Sigimar mon	unadger Burchard	Ra There
Rich Ker prb	Thingolt mon	Crhangart Anno	Ketrmunt
Adilleoz diac	Cuntholdwiprad	Abba dalfind Luitoldus	Lutrat
Hunbreht prb	Rermnt sige	Hasta abba Vuulhil- monach	
Engilger mon	Vuulluotsdalbeev	Renger Hebbardus	
Vuolfhart prb	Helchart Managott	Renger lan prtus	Vuolskart
Egilhart diac	Hadalhelm albenh	Lunprant Beringer	
odalger prb	Mackel Jo zelt	Hcer. Sigihart Ruodolfus	
cunclhere sub	ycuchere	wodalbaft yuinerut	Albanu Lutpald
peringer prb	Hartbolt	Engilscalh yuilhbr	Henricus
Adalung diac	Irinbert	Theo. T pr Diethelm	
Lutpreht sub	Ago z	Rienbilt Ruoger	Querinkart
Vuolfdrige pr	prunnc	Eberhart Arnoldus	
Vualthere sub	pertu	Vualdo Herneft	Friclerich
othart sub	yuosherh	Regin mot cuono.	
Vuolfhart sub	Kerlind	tilrat cuersi.	Asa
otine sub	Sigimuot	Regrenbr prbr	
Vuitndhere cler	HATHU	ita	
Rumolf prb	otine	Adalhart mahthilt	purghart
Lobegis prb	Vuosbra	Vuitdrud cuora	Chunigunt
odalhart prb	Tuto	Hebenolt Mabchilta	Todeicus subdit
Richpreht prb	Ccho	Sigebrug warbure	Diemar abbas
Vuago mon	Ratfrid	Vuilhelm Richmha	
Hermar pr	trocine	Mahtgund. Sorores	
findan mon	Vualthere		
Engilhart pr	faterro		

Notes on the right margin of the manuscript page, including fragments of text and some illegible handwriting.

Nota et observationes
super Lib. D.

Nota 1°. Buclinius in annal. germ. ad annum 885.
 Fratrum vulgo conscriptorum Institutum longe utiliss.
 Simum sub hoc ipsum tempus in germania maxime vi-
 quit, cui Imperatores ipsi et Reges plurimi nomen diver-
 sis in coenobis dederunt, certis religiosis in societatem a Ma-
 nachis admitti. unde patet, etiam vivos inscriptos, quod
 ipsum apud Goldastum in actis S. Gallensibus frequenter
 legitur. apud sanctum Galum teste Mabillonio dicebantur
 fratres conscripti. Hinc credibile est, in cathalogo fratrum
 Rhenor. non solum defunctos sub tribus abbatibus scilicet
 Wichramo, Wolvene, et antwart, sed etiam adhuc viven-
 tes abb. Wichramo inscriptos esse, et hos quidem puto
 ab initio postea, ab, quoto numero, constare non po-
 test. aut si certe omnes tempore imita confederationis
 mortui fuisse supponantur, ordine retrogrado inscrip-
 ti esse censendi sunt, ita ut primi nuperime ulti-
 mi adhuc sub regimine Antwarti ordine defuncti sint.
 Meginhardus enim, et Ruado Presbyteri, qui jam senes
 statim post restaurationem ordinem ingressi sunt, inter
 postremos ponuntur. ad hoc notandum, quod religiosi,
 quibus attribuitur officium Presbyteri, Diaconi, Mo-
 nachis: omnes sub istis abbatibus vixerint, et tandem
 sub duobus mortui sint. Haec philabyphtantur aliqui ex
 nostris.

2° mirari non satis potui, cur Götterbusius
 non ponatur in precedenti Necrologio, proinde, cum
 omnes illi abbates sint annotati, qui ante, et post
 Wolvenum restauratorem, et abbatem vixerunt. sine
 dubio antwart vixit post-vel ante Götterbusium, ut patet
 ex Chartario N. 5. cur ergo ille solus oblivioni tradi-
 tus fuerit, divinare haud valeo, forte fuit extraneus.

3° inveniuntur etiam quaedam nomina benefac-
 torum, ut: Ruad. Presbyt. N. 7. Meginhard. presbyt.
 N. 4. Thiotine presbyt. N. 3. Sigemar Mon. forte N. 6.

4° De ordine primorum abbatum varij va-
 rie iudicant; nam aliqui putant Wichramum
 primo loco positum esse, quia sub ipso confrater-
 nitas

Muuu. Götterbusius
 hcermu
 albra abla Ell
 Luitoldus
 Luitoldus
 Yrmp
 hene abba
 oabbas
 Amolfus
 uigger
 Burchar
 art Anno
 Luitoldus
 il monach
 Hebbardus
 anprtus
 nt Beringer
 Ruodolofus
 nevut Allaru
 i hbr Henricus
 r Diethelm
 Ruoger
 Arnoldus
 Ernest
 t ciono
 uersi
 port
 t mahthult
 l cuora
 Mabchulta
 varbuere
 Richinfa
 d. sorores

Brevis *Sil;* Wolvinum vero secundo loco, quia
 hunc Wolvenum restauratorem fuisse autumant,
 tertio vero loco antwartum, ut ipse cum Wolveno
 restauratori succederet contra MSS. *Einwende*.
 Si vero huius sententia Patroni interrogantur,
 quis *Sil* ille Wolvene abba, qui supra legitur juxta
 quartam columnam! Tunc respondent; forte talem
 Wolvenum regnasse in aliquo interregno, cuius de
 illo nec vestigium inventiatur, et specialiter, quia
 non ordine primorum abbatum *patrus Silij*. alij
 vero credunt: *Wichramum* primo loco positum,
 esse illum abbatem, sub quo *S. fintanus* Monas-
 tium profectus *Sil;* Wolvinum esse patrem Wolveni
 restauratoris, antwartum vero fuisse *Gozberti*
 antecessorem; Wolvenum vero idem juxta colum-
 nam quartam positum, esse restauratorem nostrum;
 Sed cur non ponitur statim post antwartum vel
Gozbertum primum s. qui ultimus tamen omnino
 omittitur, quo ratio *Sil;* restitur. *Pro* hoc *Neuro-*
logium antiam probet plurimis conjecturis. p.

5.to huius applicanda sunt, quae supra in notis
 et reflexionibus supra *Sil. B n. G.* inveniuntur,
 qualem vero auctoritatem haec gloria habeat, nu-
 denhoribus relinquo.

10.

Lit. C.
C. MSS. Einsidleni

De Wolvene Restauratore.

Im gnnelten 850 Jahr vnt In dinstlächtig
graf, od fr̄yher wolwans widm das Gotsf̄ujs
Kiuow im Lurgaw in nimm fusteln d̄s Alzud
so an In Linstortm d̄s Kiuow ligt ḡlegm,
das selbig klostm, daran schwan sin statm salig
und son z̄tm sin ḡroßstatm salig ḡbunz, und
son uinw̄ usgr̄nft zu In z̄tm, als ḡroß adl-
folm fr̄ statm das selbig insel, als abm d̄st-
big Adelsolm ḡstat, und das Landsonff. wol-
wans ḡf̄el ward, kam d̄st, und sin d̄st
mit nimm d̄im Br̄oder, und sin d̄st in
ḡroß Lurg, dard̄n d̄ klostm ist In grund
Linstort ward. wo nimm fr̄ wolwans d̄s klost-
In widm n̄b̄nt, saget fr̄ Ḡzbr̄t̄ am w̄tm
Inam zu nimm abbt, und fr̄ mit In sin ab
ḡm Inam, In In L̄l̄m̄ig L̄d̄wig, In d̄st
fr̄b̄st̄ habanus son Inam auf b̄st̄ Salo-
mon son Constanz, und abbt Woltr̄m d̄ d̄m
Anisruaw, und abbt Grimwald son d̄: Gallm, In
d̄s k̄n̄ig fr̄ Caslan was, so alle In Lurg
waren, In d̄st abbt Ḡzbr̄t̄ confirmat̄m,
und mit d̄s k̄n̄iḡ privilegim, und fr̄st̄-
br̄t̄ Ḡstat ward, das klostm ist ḡbunz
in nimm fr̄uwan fr̄.

Kiuow āno Domini 858. als fr̄ wol-
wans das Gotsf̄ujs Kiuow im Lurgaw ḡlegm
widm ḡbunz sab, dan r̄ d̄stort ward, wir obr
ḡm̄el, und Ḡzbr̄t̄m L̄m̄ abbt alda ḡst̄
sab, fr̄st̄ fr̄ by k̄n̄ig L̄d̄wigam son Ḡst̄
n̄f̄ zu ulm sin Gotsf̄ujs 22 Jahr. im 26 Jahr reg-
ni. Nun sab fr̄ Wolwans sein k̄nd, nam

Nota

Quando, et qui Episcopi Constantienses
Monasterium Rhenovientem seu Rectores vel Sols
vel una cum abbatibus gubernarint?

I. Ungaris circa annum 910. et 21 germaniam
inundantibus, et pene devastantibus inter alia
Monasteria presumentia forte etiam noster Rhe-
novientem multa pati debuit serie abbatum interrup-
ta. hinc non sine vehementi conjectura monaste-
rium nostrum in manus Episcopi Constantiensis devenit. uti
colligitur ex cura S. Conradi s. prout patet in Char-
tario N. 26. et 27. / qua Monasterium nostrum pro-
secutus est nullo tunc abbate existente; Et
patet ex bonis Monachorum usurpative a S. Gebhardo
deletis, de quo in Chartario N. 29. Item circa
annum 1000 a Rumoldo Episcopo, de quo in Chartario
N. 22. Item circa annum 1248 Rhenovium de-
renerat in potestatem Episcopi Constantiensis Heinrici de
Tham. Et idem ab eius successore Cerberardo de
Waldpurg afflictum; Pariter Heinricus de
Höwen Episcopus Constantiensis administratorem D. Mio-
laim de Sulz, et abbatem postulatum Cerberardum
II. Monasterio providit circa annum 1441.

Sequitur ergo. **2.** quod forte S. Conradus, qui
decedente Roberto Episcopo Constantiensis inciv. xiv. m. a.
925. successus est fuerit abbas commendatarius s. Rec-
tor Monachorum forsitan ab Ungaris destructi u. h. padanum
973. quo tempore S. Conradus libere resignavit ab-
batiam Wiperto S. Wiprecht. de quo supra.

Sequitur **3.** quia Gebhardus iuxta Ducelinum
electus est a. 979. quem a. 993. secutus est Amber-
tus abbas Ceruhanus, ideo probabile est, quod
post mortem Gebhardi relictum s. l. Monasterium forte
volente, et quibulante dicto abbate.

Interim legitur in MS. antiquo Rheuonensi
quod aliquis Basiliensis Epus consecrauerit Monasterium
nostrum; nam ita sonat: a. 1114. XVII. Kal. Dec. Fridr.
VII. Dedicatum est hoc Monasterium a D. no. Guodolgo
venerabili Basiliensi Epus in honore sanctissima Dei
genitricis Mariae perpetue virginis, et sancti Petri
Principis Apostolorum, Alexandri P. M. Blasij Epi
et M. Januarij Epi et M. Mauricij M. fundani Confes.

MS.
J

Quia
Ulricus Const. ep.
denuum post
mortem Paschalis
P. ab Archiep.
Mediolanensi, con-
secratus ad Galasio
ordinatus est
a. 1117. Chron.
M. Paterburg.

Cuius Constantiensis Epus hunc autem consecrationis
Ceciliae nra peregit: qua causa, ob quam antiqua Ce-
clesia destructa? cur vocatur monasterium, et non
potius Ecclesia?

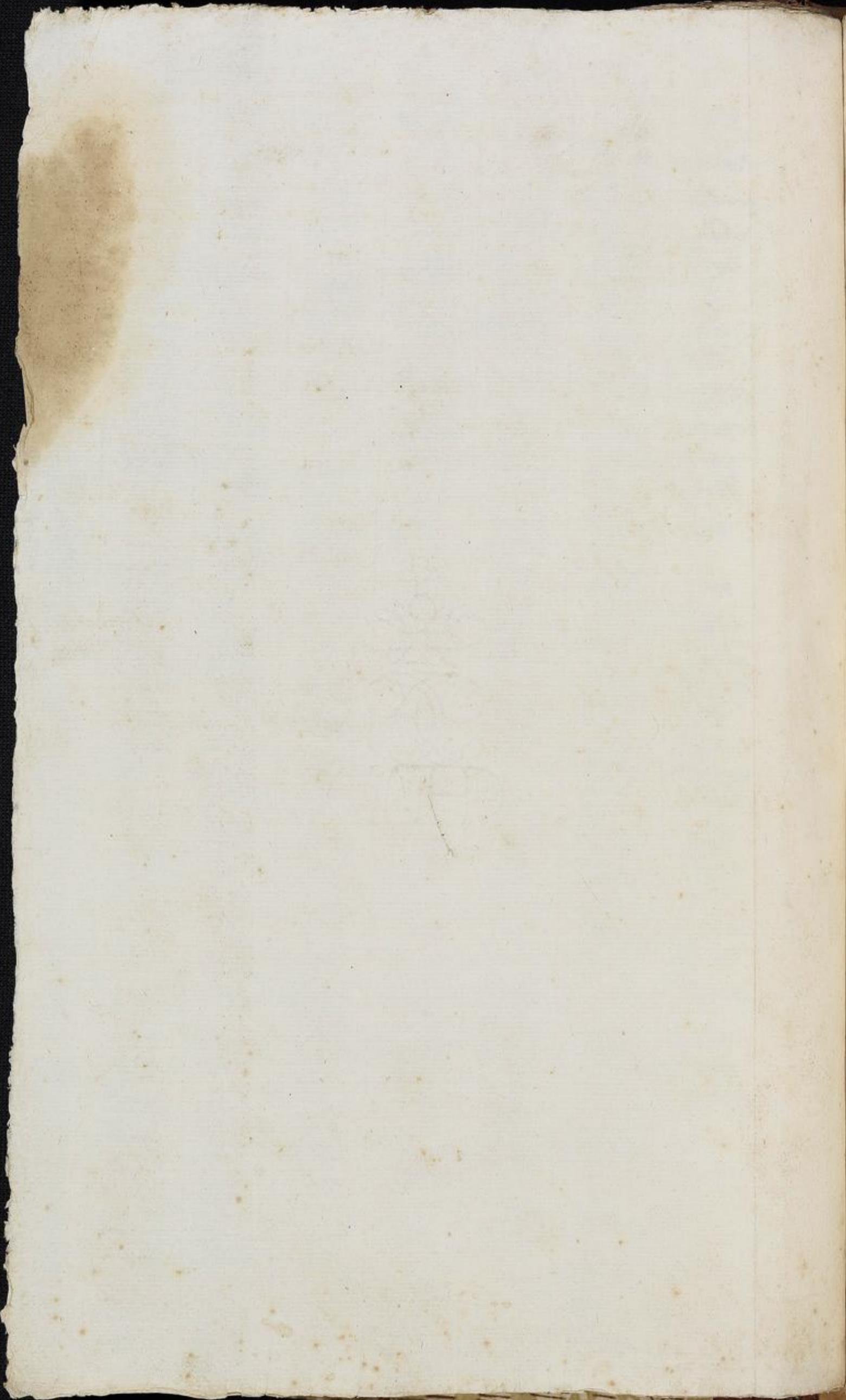
Certum est Henricum IV cuius thesmaticum
Decrete in notendam mura ubi Jacobus Merkin
Chron. Constant. scribit. Ruffardus Epus 35. Constans
tensis a. 1051 abbatiam Rheuonensem re-
cipit, cui Le Beringerus oppositum Duce Suevia.
nota Beringerus erat Gerungus abbas noster, de quo in
charterio nostro N. 22. de Epus Ruffardus. Hottingerus
Liquirinus inheribit. non Ruffardo, Deulkeri Epus ab
Imperatore Conrado II iam abbatia Rheuonensis in
beneficium data est, regnavit autem Conradus Imp.
a. 1024. Ex quo sequitur, quod Conradus Imp. iam
Epus Const. sui temporis regnanti abbatiam regendam im-
pulerit; an non forte diploma conradi Imp. M. 11. St.
Blasij datum a. 1025. combinari potest cum hoc tempore.

MS.
J

Considerandum est pariter de gratia Henrici
Imp. N. 40 chartae, per quam dictus Imperator
restituit monasterio libertatem abbatam ad certam
petitionem Epikopi Diva Memoria E.

MS.
J

antiquo Theodoro
Ecclesiarum Monasterio
XVII. Kal. Dec. 1711
um a 1711
re. Sandshome
quis, et sandi
vi. M. 1711
y. M. 1711
Sasilienis, et non
lum consecratione
quam antiqua
mastrum, et non
T. ecc. 1711
ubi sanctus
dus 1711
am 1711
ileum Duce 1711
bas noster, de quo
lunado. 1711
do, 1711
ha. 1711
dem 1711
dionado, 1711
abbatiam 1711
nadi. 1711
athelcum 1711
deparatio 1711
m dictus 1711
m abbam ad 1711
monia E.

1507. *Handwritten text in a cursive script, likely a list or index, partially visible on the right edge of the page.*

Notanda quaedam ex permutacionibus, manu-
missionibus in archivio Rhenore contentis.

1307 Berchtoldus abbas S. Blasij, permutat cum abb. Hein-
rico et conventu Rhenore. hominem proprium Berchtol-
dum alreper nofigino filio N. Beliker dicta Simlerin
de Bucherried, in Sax. p[ro]vincia residente. N. vocatur
noher abbas. Heinricus de ailingen in litteris: Antan

1304 Heinricus abbas S. Blasij permutat cum Monasterio Rhenore
Elisabetham uxorem legitimam Heinrici diti Kellers de Vin-
hain cum liberis suis, et Joannem dictum Engeller de Widen-
lauhringen, pro Ha Klierin uxore legitima Nicolai Im-
hoff de Englicon.

1395. Abbt Jofannus von S. Blasien Antan p[ro] Anu. Gottsfayd
Kunow von Stralin von Dicklinge r[est]lich f[ur]d frow f[ur]g
von Kindern, zu die[se]r z[er]it an zu g[er]in sp[er]im p[ro]p[ri]et[er] i
im p[ro]p[ri]et[er] l[ic]it[er] cui p[ro]p[ri]et[er] zu fuitwangen
r[est]lich f[ur]d frow.

1408. Abbt Jofannus von S. Blasien p[ro]p[ri]et[er] an das Gottsfayd
Kunow frow g[er]tan f[ur]tan Kun[ig]ung[er] wig von d[ur]ch f[ur]ch
und in kind.

1423. Abbt Jofannus von S. Blasien ub[er]gibt d[ur]ch p[ro]p[ri]et[er] an
an das Gottsfayd Kunow amuz p[ro]p[ri]et[er] von f[ur]an bay
f[ur]an p[ro]p[ri]et[er] d[ur]ch Kunow von d[ur]ch bay r[est]lich frow
und in kind.

1533. Abbt Gallus von S. Blasien Antan p[ro] Anu. Gottsfayd
Kunow N. im Verena M[un]sterberg von g[er]tan f[ur]ch.

